

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums
2019. gada 8. aprīlis

Saturs

IV *Paziņojumi*

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 131/01	Eiropas Savienības Tiesasjaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	--	---

Tiesa

2019/C 131/02	Jauna Tiesas locekļa zvēresta nodošana	2
---------------	--	---

2019/C 131/03	Jauna Tiesas locekļa zvēresta nodošana	3
---------------	--	---

Vispārējā tiesa

2019/C 131/04	Jauna Vispārējās tiesas locekļa zvēresta nodošana.....	4
---------------	--	---

V *Atzinumi*

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 131/05	Lietā C-322/17: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 7. februāra spriedums (High Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Eugen Bogatu/Minister for Social Protection (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 67. pants — Ģimenes pabalstu pieteikums, ko iesniegusi persona, kura ir izbeigusi darbību nodarbinātas personas statusā dalībvalstī, kam ir kompetence, bet kura turpina tajā dzīvot — Tiesības uz ģimenes pabalstiem ģimenes locekļiem, kas dzīvo citā dalībvalstī — Dalības tiesību nosacījumi).....	5
---------------	--	---

2019/C 131/06	Lieta C-345/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tiesvedība, ko ierosinājis Sergejs Buivids (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personas datu apstrāde — Direktīva 95/46/EK — 3. pants — Piemērošanas joma — Videoieraksts, kurā policijas darbinieki redzami policijas iecirknī, īstenojot procesuāla rakstura darbības — Videoierakstu publicēšana Interneta vietnē — 9. pants — Personas datu apstrāde tikai žurnālistikas nolūkiem — Jēdziens — Vārda brīvība — Privātās dzīves neaizskaramība).....	6
2019/C 131/07	Lieta C-423/17: Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Gerechthof Den Haag (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — 11. pants — Ģenēriskās zāles — Produkta apraksta kopsavilkums — Tādu atsauču neiekļaušana, kas attiecas uz indikācijām vai dozēšanas veidiem, uz ko joprojām attiecas patentu tiesības laikā, kad ģenēriskās zāles tika laistas tirgū)	6
2019/C 131/08	Lieta C-434/17: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 13. februāra spriedums (Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Direktīva 2006/112/EK — PVN atskaitīšana — Nodokļa maksātāja, kuram jāmaksā PVN, noteikšana — Atkāpes pasākuma piemērošana ar atpakaļejošu spēku — Tiesiskās drošības princips).....	7
2019/C 131/09	Lieta C-531/17: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vetsch Int. Transporte GmbH (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 143. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Atbrīvojums no PVN par importu — Imports, kam seko pārvietošana Kopienas iekšienē — Vēlāka piegāde Kopienas iekšienē — Krāpšana nodokļu jomā — Atteikums atbrīvot no nodokļa — Nosacījumi).....	8
2019/C 131/10	Lieta C-535/17: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 6. februāra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — NK, PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV un PI maksātnešpējas administrators/BNP Paribas Fortis NV (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komercietās — Regulas (EK) Nr. 44/2001 un (EK) Nr. 1346/2000 — Attiecīgas piemērošanas jomas — Tiesas izpildītāja maksātnešpēja — Prasība, ko cēlis maksātnešpējas un likvidācijas administrējošais administrators).....	9
2019/C 131/11	Lieta C-554/17: Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Svea hovrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rebecka Jonsson/Société du Journal L'Est Républicain (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Eiropas procedūra maza apmēra prasībām — Regula (EK) Nr. 861/2007 — 16. pants — “Lietas dalībnieks, kuram spriedums ir nelabvēlīgs” — Tiesvedības izmaksas — Sadale — 19. pants — Dalībvalstu procesuālās tiesības).....	9
2019/C 131/12	Lieta C-562/17: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Audiencia Nacional (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Nestrade SA/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC) (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Trīspadsmitā direktīva 86/560/EEK — Pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atmaksāšanas kārtība — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Eiropas Savienībā neregistrēts uzņēmums — Iepriekšējais un galīgais lēmums atteikt PVN atmaksāšanu — Kļūdainais PVN identifikācijas numurs).....	10

2019/C 131/13	Lieta C-630/17: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Općinski Sud u Rijeci (Horvātija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 56. un 63. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Kapitāla brīva aprīte — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta tāda kredītligumu ar starptautiskiem elementiem spēkā neesamība, kas ir noslēgti ar nelicencētu kreditoru — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — 17. panta 1. punkts — Kredītligums, ko ir noslēgusi fiziska persona, lai sniegtu tūristu izmitināšanas pakalpojumus — Jēdziens “patērētājs” — 24. panta 1. punkts — Izņēmuma jurisdikcija lietās, kuru priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu — Prasība atzīt kredītligumu par spēkā neesošu un no Zemesgrāmatas svītrot ierakstu par liettiesisku nodrošinājumu)	11
2019/C 131/14	Lieta C-710/17: Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski būvdarbu līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 48. panta 3. punkts — Saimnieciskās darbības subjektu tehnisko iespēju izvērtēšana un pārbaude — Valsts tiesību norma, ko nevar uzskatīt par Direktīvas 2004/18 transpozīciju — Tiesas un beznosacījumu atsaucis uz Savienības tiesībām neesamība — Uz noteiktu pārrobežu interesi balstīta lūguma neesamība — Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamība).....	12
2019/C 131/15	Lieta C-49/18: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 7. februāra spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Budžeta taupības pasākumi — Darba samaksas samazinājums valsts civildienestā — Noteikumi — Atšķirīga ietekme — Sociālā politika — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Direktīva 2000/78/EK — 2. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 21. pants — Tiesnešu neatkarība — LES 19. panta 1. punkta otrā daļa).....	13
2019/C 131/16	Lieta C-154/18: Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Labour Court, Ireland (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Īrija, Attorney General (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Direktīva 2000/78/EK — 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts — Netieša diskriminācija vecuma dēļ — Darbā jaunieņemti skolotāji — Darbā pieņemšanas datums — Zemāka algas skala un klasifikācija zemākos līmeņos, pieņemot darbā, nekā darbā jau pieņemtiem skolotājiem piemērojamā skala un klasifikācija).....	14
2019/C 131/17	Lieta C-179/18: Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 13. februāra spriedums (Arbeidsrechtbank Gent (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ronny Rohart/Federale Pensioendienst (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Tiesības uz pensiju saskaņā ar darba ņēmēju valsts pensiju shēmu — Atteikums ņemt vērā obligātā militāra dienesta laiku, kuru nodienējis Eiropas Savienības ierēdnis pēc savas stāšanās amatā — Lojālas sadarbības princips).....	14
2019/C 131/18	Lieta C-231/18: Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 7. februāra spriedums (Oberlandesgericht Oldenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — NK (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Autotransports — Regula (EK) Nr. 561/2006 — Regula (ES) Nr. 165/2014 — Pienākums lietot tahogrāfu — Izņēmums attiecībā uz transporta līdzekļiem, ko izmanto dzīvu dzīvnieku pārvadāšanai no fermām uz vietējiem tirgiem un otrādi vai no tirgiem uz vietējām lopkautuvēm).....	15
2019/C 131/19	Lieta C-492/18 PPU: Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 12. februāra spriedums (Rechtbank Amsterdam (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kas izsniegts attiecībā uz TC (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis — 12. pants — Personas turēšana apcietinājumā — 17. pants — Termiņi lēmuma izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi pieņemšanai — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta apcietinājuma automātiska apturēšana 90 dienas pēc aizturēšanas — Atbilstīga interpretācija — Termiņu apturēšana — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 6. pants — Tiesības uz brīvību un drošību — Atšķirīgas valsts tiesību normu interpretācijas — Skaidrība un paredzamība).....	16
2019/C 131/20	Lieta C-571/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 11. septembrī Felismino Pereira iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2018. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-606/16 Pereira/Komisija.....	17

2019/C 131/21	Lieta C-577/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 11. septembrī Petrus Kerstens iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 26. jūnija rīkojumu lietā T-757/17 Kerstens/Komisija.....	17
2019/C 131/22	Lieta C 669/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. oktobrī Adis Higiene, S.L. iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 10. augusta rīkojumu lietā T 309/18 Adis Higiene/EUIPO – Farecla Products (“G3 Extra Plus”).....	17
2019/C 131/23	Lieta C-711/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. novembrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Ascopiave SpA u.c./Ministero dello Sviluppo Economico u.c.	18
2019/C 131/24	Lieta C-754/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. decembrī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) — Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság	18
2019/C 131/25	Lieta C-763/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 5. decembrī Wallapop, S.L. iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 3. oktobra spriedumu lietā T-186/17 Unipreus/EUIPO — Wallapop (“wallapop”)	20
2019/C 131/26	Lieta C-830/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. decembrī iesniedza Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Vācija) — Landkreis Südliche Weinstraße/PF u.c.....	21
2019/C 131/27	Lieta C-835/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 24. decembrī iesniedza Curtea de Apel Timișoara (Rumānija) — SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor	21
2019/C 131/28	Lieta C-9/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. janvārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili	22
2019/C 131/29	Lieta C-32/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. janvārī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) — AT/Pensionsversicherungsanstalt.....	23
2019/C 131/30	Lieta C-47/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. janvārī iesniedza Finanzgericht Hamburg (Vācija) — HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst.....	24
2019/C 131/31	Lieta C-77/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. februārī iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) — Kaplan International colleges UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs.....	25
2019/C 131/32	Lieta C-79/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. februārī Lietuvas Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedumu lietā T-508/15 Lietuvas Republika/Komisija.....	26

2019/C 131/33	Lieta C-100/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. februārī iesniedza Cour d'appel de Bruxelles (Beļģija) — Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)	27
2019/C 131/34	Lieta C-107/19: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 12. februārī iesniedza Obvodní soud pro Prahu 9 (Čehijas Republika) — XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost	28
2019/C 131/35	Lieta C-119/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 4. decembra spriedumu lietā T-518/16 Carreras Sequeros u.c./Komisija	29
2019/C 131/36	Lieta C-122/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. februārī Hamas iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 14. decembra spriedumu lietā T-400/10 RENV Hamas/Padome	30
2019/C 131/37	Lieta C-126/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 15. februārī Eiropas Savienības Padome iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 4. decembra spriedumu lietā T-518/16 Carreras Sequeros u.c./Komisija	31
2019/C 131/38	Lieta C-132/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 15. februārī Groupe Canal + iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-873/16 Groupe Canal +/Komisija	33
2019/C 131/39	Lieta C-160/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Comune di Milano iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-167/13 Comune di Milano/Eiropas Komisija	34
2019/C 131/40	Lieta C-167/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-683/15 Freistaat Bayern/Eiropas Komisija	35
2019/C 131/41	Lieta C-171/19 P: Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-722/15, T-723/15 un T-724/15 Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. u.c./Eiropas Komisija	36
Vispārējā tiesa		
2019/C 131/42	Lieta T-292/15: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — Vakakis kai Synergates/Komisija (Ārpuslīgumiskā atbildība — Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Interesu konflikts — Pienākums ievērot pienācīgu rūpību — Iespējas zaudēšana — Atlīdzināšana)	38
2019/C 131/43	Apvienotās lietas T-131/16 un T-263/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Beļģija un Magnetrol International/Komisija (Valsts atbalsts — Beļģijas īstenotā atbalsta shēma — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un par nelikumīgu, un uzdots izmaksāto atbalstu atgūt — Iepriekšējs nodokļu nolēmums ("tax ruling") — Atbrīvojums no nodokļa par virspeļņu — Dalībvalstu nodokļu autonomija — Atbalsta shēmas jēdziens — Turpmāki izpildes pasākumi)	39

2019/C 131/44	Lieta T-679/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 26. februāra spriedums — Athletic Club/Komisija (Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Spānijas iestādes piešķirušas konkrētiem profesionālā futbola klubiem — Preferenciāla ienākumu nodokļa likme, ko piemēro klubiem, kuriem ir atļauts izmantot bezpeļņas organizācijas statusu — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Prasība atcelt tiesību aktu — Interese celt prasību — Pieņemamība — Administratīvi reģionāls pasākums — Selektivitāte — Konkurences izkropļošana — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm — Pastāvoša atbalsta grozīšana — Pienākums norādīt pamatojumu)	40
2019/C 131/45	Lieta T-903/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — RE/Komisija (Personas dati — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz šo datu apstrādi — Tiesības piekļūt šiem datiem — Regula (EK) Nr. 45/2001 — Piekļuves atteikums — Prasība par lēmuma atcelšanu — Vēstule, kurā ir izdarīta atsauce uz agrāku daļēju piekļuves atteikumu, to nepārskatot — Apstrīdama tiesību akta LESD 263. panta izpratnē jēdziens — Gluži vienkārši apstiprinoša akta jēdziens — Piemērojamība attiecībā uz piekļuvei personas datiem — Jauni un būtiski fakti — Interese celt prasību — Pieņemamība — Pienākums norādīt pamatojumu)	40
2019/C 131/46	Lieta T-91/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — L/Parlaments (Civildienests — Akreditēti deputātu palīgi — Slimības atvaļinājums — Slimības atvaļinājums, kas aizvadīts ārpus dienesta vietas valsts — Neatļauta prombūtne — Civildienesta noteikumu 60. pants — Rūpības pienākums — Labas pārvaldības princips).	41
2019/C 131/47	Lieta T-366/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Polija/Komisija (ERAF — Atteikums apstiprināt finansiālo ieguldījumu lielam projektam — Regulas (EK) Nr. 1083/2006 41. panta 1. punkts — Liela projekta atbilstības darbības programmas prioritātēm novērtējums — Regulas Nr. 1083/2006 41. panta 2. punkts — Termiņa pārsniegšana)	42
2019/C 131/48	Lieta T-34/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Giove Gas/EUIPO — Primagaz (“KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “CALOON”— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	42
2019/C 131/49	Lieta T-63/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Torro Entertainment/EUIPO — Grupo Osborne (“TORRO Grande MEAT IN STYLE”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “TORRO Grande MEAT IN STYLE” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “TORO”— Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmais teikums — Rūpības pienākums — Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts).....	43
2019/C 131/50	Lieta T-123/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Bayer Intellectual Property/EUIPO (Sirds attēls) (Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo sirdi, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	44
2019/C 131/51	Lieta T-162/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Beko/EUIPO — Acer (“ALTUS”) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ALTUS” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts vārdiskas preču zīmes “ALTOS”— Valsts iestādēs uzsākti atcelšanas procesi attiecībā uz dažām agrākām preču zīmēm — Sajaukšanas iespēja — Administratīvā procesa apturēšana — Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunkts (tagad Deleģētās regulas (ES) 2018/625 71. panta 1. punkts))...	45
2019/C 131/52	Lieta T-524/16 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2019. gada 15. februāra rīkojums — Aresu/Komisija (Pagaidu noregulējums — Civildienests — Ierēdņi — 2014. gada 1. janvāra Civildienesta noteikumu reforma — Samazināts ikgadējā atvaļinājuma dienu skaits — Atvaļinājuma dienu par ceļā pavadīto laiku aizstāšana ar atvaļinājumu izcelsmes valsts apmeklēšanai — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība).....	45

2019/C 131/53	Lieta T-768/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — Comprojecto-Projectos e Construções u.c./ECB (Prasība sakarā ar bezdarbību, prasība atcelt tiesību aktu un prasība par zaudējumu atlīdzību — Ekonomikas un monetārā politika — Kredītiestāžu uzraudzība — Prettiesiskas darbības, ko, iespējams, ir veikušas dažas Portugāles kredītiestādes — Aicinājuma rīkoties, kas izteikts ECB, netiešs noraidījums — Acīmredzama daļēja nepieņemamība — Acīmredzama daļēja kompetences neesamība — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota)	46
2019/C 131/54	Lieta T-817/17: Vispārējās tiesas 2019. gada 8. februāra rīkojums — Schokker/EASA (Civildienests — Līgumdarbinieki — EASA — Pieņemšana darbā — Atlases procedūra — Prasītāja iekļaušanas rezerves sarakstā — Prasītājam adresētā darba piedāvājuma atsaukšana — Atbildība — EASA prettiesiskas rīcības neesamība — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	47
2019/C 131/55	Lieta T-125/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — Associazione GranoSalus/Komisija (Prasība atcelt tiesību aktu — Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgā viela “glifosāts” — Iekļaušanas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumā atjaunošana — Individuāla skāruma neesamība — Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Nepieņemamība)	48
2019/C 131/56	Lieta T-137/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Krusta attēls) (Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas ir krusta attēls, reģistrācijas pieteikums — Apstrīdētā lēmuma atsaukšana — Strīda priekšmeta zudums — Tiesvedības izbeigšanas pirms sprieduma taisīšanas)	48
2019/C 131/57	Lieta T-224/18 RII: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 14. februāra rīkojums — PV/Komisija (Pagaidu noregulējums — Civildienests — Disciplinārlieta — Algas noteikšana nulles apmērā — Apstākļu maiņa — Nepieņemamība — Jaunu faktu neesamība)	49
2019/C 131/58	Lieta T-258/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — Brunke/Komisija (Prasība sakarā ar bezdarbību — Termiņš prasības celšanai — Termiņa sākums — Uzaicinājuma rīkoties neesamība — Otrais uzaicinājums rīkoties — Acīmredzama nepieņemamība — Deklaratīva rakstura prasība — Pieteikums par rīkojumu izdošanu — Acīmredzama kompetences neesamība)	50
2019/C 131/59	Lieta T-376/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 8. februāra rīkojums — Front Polisario/Padome (Prasība atcelt tiesību aktu — Starptautiski nolīgumi — Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti — Lēmums par atļauju uzsākt sarunas starp Savienību un Maroku par partnerattiecību nolīguma grozīšanu — Tieša skāruma neesamība — Nepieņemamība)	50
2019/C 131/60	Lieta T-429/18 R: Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 13. februāra rīkojums — BRF un SHB Comercio e Industria de Alimentos/Komisija (Pagaidu noregulējums — Sabiedrības veselība — Īstenošanas regula (ES) 2018/700 — Sarakstu ar trešo valstu uzņēmumiem, no kuriem atļauts importēt noteiktus dzīvnieku izcelsmes produktus, grozīšana attiecībā uz konkrētiem Brazīlijas uzņēmumiem — Steidzamības neesamība — Interesu izsvēršana)	51
2019/C 131/61	Lieta T-511/18: Prasība, kas celta 2019. gada 4. februārī — XH/Komisija	52
2019/C 131/62	Lieta T-65/19: Prasība, kas celta 2019. gada 5. februārī — AI/ECDC	53
2019/C 131/63	Lieta T-77/19: Prasība, kas celta 2019. gada 9. februārī — Alcar Aktiebolag/EUIPO — Alcar Holding (“alcar.se”) ...	54
2019/C 131/64	Lieta T-79/19: Prasība, kas celta 2019. gada 12. februārī — Lantmännen un Lantmännen Agroetanol/Komisija ...	55
2019/C 131/65	Lieta T-101/19: Prasība, kas celta 2019. gada 18. februārī — Rezon/EUIPO (“imot.bg”)	56

2019/C 131/66	Lieta T-106/19: Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Abarca/EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (“ABARCA SEGUROS”)	57
2019/C 131/67	Lieta T-726/16: Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — VFP/Komisija	58
2019/C 131/68	Lieta T-60/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra rīkojums — Hangzhou Lezoo traveling equipment/EUIPO — Promotional Traders (“GREEN HERMIT”).....	58
2019/C 131/69	Lieta T-725/18: Vispārējās tiesas 2019. gada 15. februāra rīkojums — Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (“BRENT”).....	59

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī

(2019/C 131/01)

Jaunākā publikācija

OVC 122, 1.4.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OVC 112, 25.3.2019.

OVC 103, 18.3.2019.

OVC 93, 11.3.2019.

OVC 82, 4.3.2019.

OVC 72, 25.2.2019.

OVC 65, 18.2.2019.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

TIESA

Jauna Tiesas locekļa zvēresta nodošana

(2019/C 131/02)

2019. gada 6. februārī zvērestu Tiesai nodeva *P. Pikamāe*, kurš ar Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju 2019. gada 1. februāra lēmumu⁽¹⁾ uz laikposmu no 2019. gada 5. februāra līdz 2024. gada 6. oktobrim tika iecelts par ģenerālvokātu Tiesā.

⁽¹⁾ OVL 32, 4.2.2019., 7. lpp.

Jauna Tiesas locekļa zvēresta nodošana

(2019/C 131/03)

2019. gada 20. martā zvērestu Tiesai nodeva *A. Kumin*, kurš ar Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju 2019. gada 6. marta lēmumu ⁽¹⁾ uz laikposmu no 2019. gada 12. marta līdz 2024. gada 6. oktobrim tika iecelts par tiesnesi Tiesā.

⁽¹⁾ OVL 70, 12.3.2019., 32. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Jauna Vispārējās tiesas locekļa zvēresta nodošana

(2019/C 131/04)

2019. gada 20. martā zvērestu Tiesai nodeva R. Frendo, kura ar Eiropas Savienības dalībvalstu valdību pārstāvju 2019. gada 6. marta lēmumu ⁽¹⁾ uz laikposmu no 2019. gada 11. marta līdz 2019. gada 31. augustam tika iecelta par tiesnesi Eiropas Savienības Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ OVL 69, 11.3.2019., 50. lpp.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 7. februāra spriedums (High Court (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Eugen Bogatu/Minister for Social Protection

(Lieta C-322/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Regula (EK) Nr. 883/2004 — 67. pants — Ģimenes pabalstu pieteikums, ko iesniegusi persona, kura ir izbeigusi darbību nodarbinātas personas statusā dalībvalstī, kam ir kompetence, bet kura turpina tajā dzīvot — Tiesības uz ģimenes pabalstiem ģimenes locekļiem, kas dzīvo citā dalībvalstī — Dalības tiesību nosacījumi)

(2019/C 131/05)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

High Court (Īrija)

Pamatlietas puses

Prasītājs: Eugen Bogatu

Atbildētājs: Minister for Social Protection

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 883/2004 (2004. gada 29. aprīlis) par sociālās nodrošināšanas sistēmu koordinēšanu, it īpaši tās 67. pants, skatīts kopā ar tās 11. panta 2. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā situācijā kā pamatlietā aplūkotā personas tiesības saņemt ģimenes pabalstus kompetentajā dalībvalstī neprasa ne, lai šī persona veiktu darbību nodarbinātas personas statusā minētajā dalībvalstī, ne, lai pēdējā minētā tai piešķirtu naudas pabalstus sakarā ar šādu darbību vai tās rezultātā.

⁽¹⁾ OVC 277, 21.8.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Augstākās tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tiesvedība, ko ierosinājis Sergejs Buivids

(Lieta C-345/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Personas datu apstrāde — Direktīva 95/46/EK — 3. pants — Piemērošanas joma — Videoieraksts, kurā policijas darbinieki redzami policijas iecirknī, īstenojot procesuāla rakstura darbības — Videoierakstu publicēšana Interneta vietnē — 9. pants — Personas datu apstrāde tikai žurnālistikas nolūkiem — Jēdziens — Vārda brīvība — Privātās dzīves neaizskaramība)

(2019/C 131/06)

Tiesvedības valoda — latviešu

Iesniedzējtiesa

Augstākā tiesa

Pamatlietas puses

Sergejs Buivids,

piedaloties: Datu valsts inspekcija

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 95/46/EK (1995. gada 24. oktobris) par personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi un šādu datu brīvu apriti 3. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka policijas darbinieku filmēšana, tiem pieņemot paskaidrojumus policijas iecirknī, un šādi veikta videoieraksta publicēšana Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, ietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā.
- 2) Direktīvas 95/46 9. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādi faktiskie apstākļi kā pamatlietā, proti, kad policijas darbinieki tiek filmēti policijas iecirknī paskaidrojumu pieņemšanas laikā un kad šādi veiktais videoieraksts tiek publicēts Interneta vietnē, kurā lietotāji var nosūtīt un apskatīt videoierakstus un dalīties ar tiem, var būt personas datu apstrāde tikai žurnālistikas nolūkiem minētās tiesību normas izpratnē, ja no minētā videoieraksta izriet, ka tā filmēšanas un publicēšanas vienīgais mērķis bija publikot informāciju, viedokļus vai idejas, un tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OV C 277, 21.8.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Gerechtshof Den Haag (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Staat der Nederlanden/Warner-Lambert Company LLC

(Lieta C-423/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Cilvēkiem paredzētas zāles — Direktīva 2001/83/EK — 11. pants — Ģenēriskās zāles — Produkta apraksta kopsavilkums — Tādu atsauču neiekļaušana, kas attiecas uz indikācijām vai dozēšanas veidiem, uz ko joprojām attiecas patentu tiesības laikā, kad ģenēriskās zāles tika laistas tirgū)

(2019/C 131/07)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Gerechtshof Den Haag

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Staat der Nederlanden*

Atbildētāja: *Warner-Lambert Company LLC*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2001/83/EK (2001. gada 6. novembris) par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2012/26/ES (2012. gada 25. oktobris), 11. panta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tādā tirdzniecības atļaujas izsniegšanas procedūrā kā pamatlietā aplūkotā, ģenērisko zāļu tirdzniecības atļaujas pieteikuma iesniedzēja vai tirdzniecības atļaujas turētāja paziņojums kompetentajai valsts iestādei par šo zāļu lietošanas pamācību vai produkta apraksta kopsavilkumu, kurā nav norādīta atsauce uz tām indikācijām vai dozēšanas veidiem, uz kuriem joprojām attiecas patentu tiesības laikā, kad minētās zāles tika laistas tirgū, ir uzskatāms par lūgumu ierobežot attiecīgo ģenērisko zāļu tirdzniecības atļaujas apjomu.

(¹) OV C 318, 25.9.2017.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 13. februāra spriedums (*Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság (Ungārija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu*) — *Human Operator Zrt./Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

(Lieta C-434/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļu tiesību aktu saskaņošana — Kopēja pievienotās vērtības nodokļa (PVN) sistēma — Direktīva 2006/112/EK — PVN atskaitīšana — Nodokļa maksātāja, kuram jāmaksā PVN, noteikšana — Atkāpes pasākuma piemērošana ar atpakaļejošu spēku — Tiesiskās drošības princips)

(2019/C 131/08)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Zalaegerszegi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Human Operator Zrt.*

Atbildētāja: *Nemzeti Adó- és Vámhivatal Fellebbviteli Igazgatósága*

Rezolutīvā daļa

Savienības tiesības nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā paredzēts piemērot atkāpi no Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, kas grozīta ar Padomes 2013. gada 22. decembra Direktīvu 2009/47/ES, 193. panta, pirms Savienības tiesību akts, ar kuru šī atkāpe ir atļauta, ir ticis paziņots to lūgušajai dalībvalstij, lai arī šajā tiesību aktā nekas nav teikts par tā stāšanās spēkā vai tā piemērošanas sākuma datumu un pat ja šī dalībvalsts ir izteikusi vēlmi par šīs atkāpes piemērošanu ar atpakaļejošu spēku.

(¹) OV C 318, 25.9.2017.

Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Verwaltungsgerichtshof (Austrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Vetsch Int. Transporte GmbH

(Lieta C-531/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Nodokļi — Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) — Direktīva 2006/112/EK — 143. panta 1. punkta d) apakšpunkts — Atbrīvojums no PVN par importu — Imports, kam seko pārvietošana Kopienas iekšienē — Vēlāka piegāde Kopienas iekšienē — Krāpšana nodokļu jomā — Atteikums atbrīvot no nodokļa — Nosacījumi)

(2019/C 131/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof

Pamatlietas puse

Vetsch Int. Transporte GmbH,

piedaloties: Zollamt Feldkirch Wolfurt

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 143. panta d) punkts un šīs direktīvas ar grozījumiem, kas izdarīti ar Padomes Direktīvu 2009/69/ES (2009. gada 25. jūnijs), 143. panta 1. punkta d) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šajās tiesību normās norādīto atbrīvojumu no pievienotās vērtības nodokļa par importu nav jāatsaka importētājam, kas norādīts vai atzīts par šī nodokļa maksātāju Direktīvas 2006/112 201. panta izpratnē, situācijā, kāda aplūkota pamatlietā, kurā, pirmkārt, pārvietošanas Kopienas iekšienē, kura notikusi pēc šī importa, saņēmējs izdara krāpšanu ar darījumu pēc šīs pārvietošanas, kas nav saistīts ar minēto pārvietošanu, un, otrkārt, neviens elements neļauj uzskatīt, ka importētājs zināja vai viņam būtu vajadzējis zināt, ka šis vēlākais darījums bija iesaistīts saņēmēja izdarītā krāpšanā.

(¹) OV C 412, 4.12.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 6. februāra spriedums (Hoge Raad der Nederlanden (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — NK, PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV un PI maksātnespējas administrators/BNP Paribas Fortis NV

(Lieta C-535/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Jurisdikcija un nolēmumu izpilde civillietās un komerclietās — Regulas (EK) Nr. 44/2001 un (EK) Nr. 1346/2000 — Attiecīgas piemērošanas jomas — Tiesas izpildītāja maksātnespēja — Prasība, ko cēlis maksātnespējas un likvidācijas administrējošais administrators)

(2019/C 131/10)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hoge Raad der Nederlanden

Pamatlietas puses

Prasītājs: NK, PI Gerechtsdeurwaarderskantoor BV un PI maksātnespējas administrators,

Atbildētāja: BNP Paribas Fortis NV

Rezolutīvā daļa

Padomes Regulas (EK) Nr. 44/2001 (2000. gada 22. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komerclietās 1. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāda prasība kā pamatlietā aplūkotā — par zaudējumu atlīdzību saistībā ar atbildību par neatļautu darbību vai kvazideliktu, kuru cēlis administrators maksātnespējas procesa ietvaros un kurā ietvertā prasījuma izpildes gadījumā iegūtie līdzekļi tiek iekļauti parādnieka mantā, — ietilpst jēdzienā “civillietas un komerclietas” šīs tiesību normas 1. punkta izpratnē un līdz ar to minētās regulas materiālajā piemērošanas jomā.

⁽¹⁾ OV C 412, 4.12.2017.

Tiesas (trešā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Svea hovrätt (Zviedrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Rebecka Jonsson/Société du Journal L'Est Républicain

(Lieta C-554/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība civillietās — Eiropas procedūra maza apmēra prasībām — Regula (EK) Nr. 861/2007 — 16. pants — “Lietas dalībnieks, kuram spriedums ir nelabvēlīgs” — Tiesvedības izmaksas — Sadale — 19. pants — Dalībvalstu procesuālās tiesības)

(2019/C 131/11)

Tiesvedības valoda — zviedru

Iesniedzējtiesa

Svea hovrätt

Pamatlietas puses

Prasītāja: Rebecka Jonsson

Atbildēja: *Société du Journal L'Est Républicain*

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 861/2007 (2007. gada 11. jūlijs), ar ko izveido Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, 16. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek pieļauts valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru, ja lietas dalībniekam spriedums ir labvēlīgs tikai daļēji, valsts tiesa var piespriest katram lietas dalībniekam tiesvedībā segt savas tiesāšanās izmaksas vai šīs izmaksas sadalīt starp dalībniekiem. Šādā gadījumā valsts tiesa tomēr var brīvi sadalīt minētās izmaksas ar nosacījumu, ka valsts procesuālās normas pārrobežu strīdos nav mazāk labvēlīgas salīdzinājumā ar procesuālajām normām, kas regulē līdzīgas situācijas, uz kurām savukārt attiecas iekšējās tiesības, un ka šīs ar tiesvedības izmaksām saistītās procesuālās prasības nenoved pie tā, ka ieinteresētās personas atsakās izmantot šo Eiropas procedūru maza apmēra prasībām, jo paredz prasītājam — ja viņam spriedums ir daļēji labvēlīgs — tik un tā segt tiesvedības izmaksas pilnībā vai būtisku to daļu.

(¹) OV C 402, 27.11.2017.

Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Audiencia Nacional (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Nestrade SA/Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

(Lieta C-562/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Trīspadsmitā direktīva 86/560/EEK — Pievienotās vērtības nodokļa (PVN) atmaksāšanas kārtība — Līdzvērtības un efektivitātes principi — Eiropas Savienībā neregistrēts uzņēmums — Iepriekšējais un galīgais lēmums atteikt PVN atmaksāšanu — Kļūdainais PVN identifikācijas numurs)

(2019/C 131/12)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Audiencia Nacional

Pamatlietas puses

Prasītāja: Nestrade SA

Atbildējās: Agencia Estatal de la Administración Tributaria (AEAT), Tribunal Económico-Administrativo Central (TEAC)

Rezolutīvā daļa

Padomes Trīspadsmitās direktīvas 86/560/EEK (1986. gada 17. novembris) par dalībvalstu likumu saskaņošanu attiecībā uz apgrozījuma nodokļiem — pievienotās vērtības nodokļa atmaksāšanas kārtība nodokļiem pakļautajām personām, kas nav reģistrētas Kopienas teritorijā, normas ir jāinterpretē tādējādi, ka tās ļauj dalībvalstij ierobežot laikā iespēju labot kļūdainos rēķinus, piemēram, labot sākotnēji rēķinos ierakstīto pievienotās vērtības nodokļa (PVN) maksātāja identifikācijas numuru, īstenojot tiesības uz PVN atmaksāšanu, ciktāl tiek ievēroti līdzvērtības un efektivitātes principi, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

(¹) OV C 437, 18.12.2017.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Općinski Sud u Rijeci (Horvātija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Anica Milivojević/Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

(Lieta C-630/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — LESD 56. un 63. pants — Pakalpojumu sniegšanas brīvība — Kapitāla brīva aprīte — Valsts tiesiskais regulējums, kurā ir paredzēta tāda kredītīgumu ar starptautiskiem elementiem spēkā neesamība, kas ir noslēgti ar nelicencētu kreditoru — Regula (ES) Nr. 1215/2012 — 17. panta 1. punkts — Kredītīgums, ko ir noslēgusi fiziska persona, lai sniegtu tūristu izmitināšanas pakalpojumus — Jēdziens “patērētājs” — 24. panta 1. punkts — Izņēmuma jurisdikcija lietās, kuru priekšmets ir lietu tiesības saistībā ar nekustamo īpašumu — Prasība atzīt kredītīgumu par spēkā neesošu un no Zemesgrāmatas svītrot ierakstu par liettiesisku nodrošinājumu)

(2019/C 131/13)

Tiesvedības valoda — horvātu

Iesniedzējtiesa

Općinski Sud u Rijeci

Pamatlietas puses

Prasītāja: Anica Milivojević

Atbildētāja: Raiffeisenbank St. Stefan-Jagerberg-Wolfsberg eGen

Rezolutīvā daļa

- 1) LESD 56. pants ir interpretējams tādējādi, ka tas nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkots, kura sekas ir tādas, ka kredītīgumi un uz šādiem līgumiem balstīti juridiski akti, kas šīs dalībvalsts teritorijā ir noslēgti starp parādniekiem un kreditoriem, kuri ir dibināti citā dalībvalstī un kuriem nav pirmās dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegtas licences, lai varētu veikt darbību tās teritorijā, nav spēkā kopš to noslēgšanas dienas, pat ja tie ir noslēgti pirms minētā tiesiskā regulējuma stāšanās spēkā.
- 2) Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1215/2012 (2012. gada 12. decembris) par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi civillietās un komercietās 4. panta 1. punkts un 25. pants nepieļauj tādu dalībvalsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkots, kurā strīdos par kredītīgumiem ar starptautiskiem elementiem, kuri ietilpst šīs regulas piemērošanas jomā, parādniekiem ir ļauts celt prasību pret kreditoriem, kuriem nav šīs dalībvalsts kompetento iestāžu izsniegtas licences, lai varētu veikt darbību tās teritorijā, vai nu tās valsts tiesās, kuras teritorijā ir pēdējo minēto juridiskā adrese, vai arī tās valsts tiesās, kurā ir parādnieku domicils vai juridiskā adrese, un jurisdikcija izskatīt prasību, ko minētie kreditori ir cēlušī pret parādniekiem, ir paredzēta tikai tās valsts tiesām, kuras teritorijā ir šo parādnieku domicils, neatkarīgi no tā, vai šie parādnieki ir patērētāji vai profesionāļi.

- 3) Regulas Nr. 1215/2012 17. panta 1. punkts ir interpretējams tādējādi, ka parādnieks, kurš ir noslēdzis kredītlīgumu, lai veiktu atjaunošanas darbus nekustamajā īpašumā, kas ir viņa domicils, ar mērķi sniegt tajā tūristu izmitināšanas pakalpojumus, nevar tikt kvalificēts kā "patērētājs" šīs tiesību normas izpratnē, ja vien, ņemot vērā tā darījuma kontekstu kopumā, saistībā ar kuru šis līgums ir noslēgts, pēdējam minētajam nav tik necīga saikne ar šo profesionālo darbību, ka ir acīmredzams, ka minētais līgums ir noslēgts galvenokārt privātiem mērķiem, bet tas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.
- 4) Regulas Nr. 1215/2012 24. panta 1. punkta pirmā daļa ir interpretējama tādējādi, ka par prasību "jautājumos par lietu tiesībām uz nekustamo īpašumu" šīs tiesību normas izpratnē ir uzskatāma prasība no Zemesgrāmatas svītrot hipotēku, kura ir izveidota attiecībā uz nekustamo īpašumu, bet šajā jēdzienā neietilpst prasība par spēkā neesošu atzīt kredītlīgumu un notariāli apstiprinātu aktu, kas attiecas uz hipotēkas izveidi no šī līguma izrietošā kredīta nodrošinājumam.

⁽¹⁾ OVC 22, 22.1.2018.

Tiesas (devītā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Consiglio di Stato (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa/Comune di Tarvisio

(Lieta C-710/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Publiski būvdarbu līgumi — Direktīva 2004/18/EK — 48. panta 3. punkts — Saimnieciskās darbības subjektu tehnisko iespēju izvērtēšana un pārbaude — Valsts tiesību norma, ko nevar uzskatīt par Direktīvas 2004/18 transpozīciju — Tiesas un beznosacījumu atsauces uz Savienības tiesībām neesamība — Uz noteiktu pārrobežu interesi balstīta lūguma neesamība — Lūguma sniegt prejudiciālu nolēmumu nepieņemamība)

(2019/C 131/14)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: CCC — Consorzio Cooperative Costruzioni Soc. Cooperativa

Atbildētāja: Comune di Tarvisio

piepaloties: Incos Srl, RTI — Idrotermica F.lli Soldera, Gabriele Indovina

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Consiglio di Stato (Valsts Padome, Itālija) ir iesniegusi ar 2017. gada 28. septembra lēmumu, ir nepieņemams.

⁽¹⁾ OVC 112, 26.3.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 7. februāra spriedums (Tribunal Superior de Justicia de Catalunya (Spānija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Carlos Escribano Vindel/Ministerio de Justicia

(Lieta C-49/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Budžeta taupības pasākumi — Darba samaksas samazinājums valsts civildienestā — Noteikumi — Atšķirīga ietekme — Sociālā politika — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Direktīva 2000/78/EK — 2. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts — Eiropas Savienības Pamattiesību harta — 21. pants — Tiesnešu neatkarība — LES 19. panta 1. punkta otrā daļa)

(2019/C 131/15)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunal Superior de Justicia de Catalunya

Pamatlietas puses

Prasītājs: Carlos Escribano Vindel

Atbildētāja: Ministerio de Justicia

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 21. pants, kā arī Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. panta 1. punkts un 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka — neskarot pārbaudes, kuras ir jāveic iesniedzējtiesai, — tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru vispārēju atalgojuma samazinājuma pasākumu ietvaros, kas ir saistīti ar nepieciešamību novērst pārmērīgu budžeta deficītu, ir noteikts atšķirīgs atalgojuma procentuālais samazinājums attiecībā uz tiesnešu korpusa locekļu pamatatalgojumu un papildu atalgojumu, kas, iesniedzējtiesas ieskatā, ir izrādījušies esam lielāks atalgojuma procentuālais samazinājums tiem, uz kuriem attiecas šo tiesnešu korpusa divas zemākās atalgojuma grupas, nekā tiem, uz kuriem attiecas minētā tiesnešu korpusa augstākā atalgojuma grupa, lai gan pirmie no minētajiem saņem mazāku atalgojumu, parasti ir gados jaunāki un parasti viņiem ir mazāks darba stāžs nekā otrajiem.
- 2) LES 19. panta 1. punkta otrā daļa ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesnešu neatkarības princips pieļauj, ka attiecībā uz prasītāju pamatlietā tiek piemērots tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru vispārēju atalgojuma samazinājuma pasākumu ietvaros, kas ir saistīti ar nepieciešamību novērst pārmērīgu budžeta deficītu, neņemot vērā veikto funkciju raksturu, darba stāžu vai veikto pienākumu nozīmīgumu, ir noteikts atšķirīgs atalgojuma procentuālais samazinājums attiecībā uz tiesnešu korpusa locekļu pamatatalgojumu un papildu atalgojumu, kas, iesniedzējtiesas ieskatā, ir izrādījušies esam lielāks atalgojuma procentuālais samazinājums tiem, uz kuriem attiecas šo tiesnešu korpusa divas zemākās atalgojuma grupas, nekā tiem, uz kuriem attiecas minētā tiesnešu korpusa augstākā atalgojuma grupa, lai gan pirmie no minētajiem saņem mazāku atalgojumu nekā otrie, ja vien atalgojums, kuru, piemērojot atalgojuma samazinājumu pamatlietā, saņem prasītājs pamatlietā, ir atbilstošs viņa veikto funkciju nozīmīgumam un attiecīgi garantē viņa tiesas spriešanas neatkarību, kas ir jāpārbauda iesniedzējtiesai.

⁽¹⁾ OVC 152, 30.4.2018.

Tiesas (otrā palāta) 2019. gada 14. februāra spriedums (Labour Court, Ireland (Īrija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Tomás Horgan, Claire Keegan/Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Īrija, Attorney General

(Lieta C-154/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Direktīva 2000/78/EK — 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts — Netieša diskriminācija vecuma dēļ — Darbā jaunpieņemti skolotāji — Darbā pieņemšanas datums — Zemāka algas skala un klasifikācija zemākos līmeņos, pieņemot darbā, nekā darbā jau pieņemtiem skolotājiem piemērojamā skala un klasifikācija)

(2019/C 131/16)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Labour Court, Ireland

Pamatlietas puses

Prasītāji: Tomás Horgan, Claire Keegan

Atbildētāji: Minister for Education & Skills, Minister for Finance, The Minister for Public Expenditure & Reform, Īrija, Attorney General

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2000/78/EK (2000. gada 27. novembris), ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 2. panta 2. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds pasākums kā pamatlietā aplūkotais, saskaņā ar kuru, sākot no konkrēta datuma, ir paredzēts, ka, pieņemot darbā jaunos skolotājus, tiek piemērota zemāka algas skala un klasifikācija līmeņos nekā tās, kas atbilstoši pirms šī pasākuma spēkā esošām tiesību normām tika piemērotas pirms šī datuma darbā pieņemtiem skolotājiem, neveido netiešu diskrimināciju vecuma dēļ šīs tiesību normas izpratnē.

⁽¹⁾ OVC 166, 14.5.2018.

Tiesas (desmitā palāta) 2019. gada 13. februāra spriedums (Arbeidsrechtbank Gent (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — Ronny Rohart/Federale Pensioendienst

(Lieta C-179/18) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Sociālais nodrošinājums — Tiesības uz pensiju saskaņā ar darba ņēmēju valsts pensiju shēmu — Atteikums ņemt vērā obligātā militāra dienesta laiku, kuru nodienējis Eiropas Savienības ierēdnis pēc savas stāšanās amatā — Lojālas sadarbības princips)

(2019/C 131/17)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Arbeidsrechtbank Gent

Pamatlietas puses

Prasītājs: Ronny Rohart

Atbildētājs: Federale Pensioendienst

Rezolutīvā daļa

LES 4. panta 3. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem, kas pieņemti ar Padomes Regulu (EEK, Euratom, EOTK) Nr. 259/68 (1968. gada 29. februāris), ar ko nosaka Eiropas Kopienų Civildienesta noteikumus un Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtību un ar ko izveido īpašus pagaidu pasākumus, ko piemēro Komisijas darbiniekiem, kura grozīta ar Padomes Regulu (EK, Euratom) Nr. 723/2004 (2004. gada 22. marts), ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj dalībvalsts tiesisko regulējumu, kāds ir pamatlietā, saskaņā ar kuru, nosakot tiesības uz pensiju darba ņēmējam, kas ir bijis darba ņēmējs šajā dalībvalstī, pirms kļuva par Eiropas Savienības ierēdni, un kas, kļuvis par Savienības ierēdni, nodienēja savu obligāto militāro dienestu šajā dalībvalstī, tiek atteikts pielīdzināt nodienēto periodu faktiski nostrādātajam laikam darba ņēmēja statusā, kas viņam tiktu atļauts, ja brīdī, kad viņš tika iesaukts dienestā, vai vismaz vienu gadu to trīs gadu laikā, kuri sekoja pēc viņa militārā dienesta pienākumu pabeigšanas, viņš būtu strādājis amatā, uz ko attiecas valsts pensiju sistēma.

(¹) OV C 182, 28.5.2018.

Tiesas (astotā palāta) 2019. gada 7. februāra spriedums (Oberlandesgericht Oldenburg (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — NK

(Lieta C-231/18) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Transports — Autotransports — Regula (EK) Nr. 561/2006 — Regula (ES) Nr. 165/2014 — Pienākums lietot tahogrāfu — Izņēmums attiecībā uz transporta līdzekļiem, ko izmanto dzīvu dzīvnieku pārvadāšanai no fermām uz vietējiem tirgiem un otrādi vai no tirgiem uz vietējām lopkautuvēm)

(2019/C 131/18)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Oldenburg

Pamatlietas puses

NK

Piedaloties: Staatsanwaltschaft Oldenburg, Staatliches Gewerbeaufsichtsamt Oldenburg

Rezolutīvā daļa

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85, redakcijā ar grozījumiem, kas izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 165/2014 (2014. gada 4. februāris), 13. panta 1. punkta p) apakšpunktā ietvertais jēdziens “vietējie tirgi” ir jāinterpretē tādējādi,

ka tas nenozīmē nedz darījumu starp mājlopu lieltirgotāju un lauksaimnieku, nedz arī lieltirgotāju pašu, un tādēļ šajā normā paredzētais izņēmums nevar tikt attiecināts uz transportlīdzekļiem, ar kuriem dzīvus dzīvniekus no fermām ved tieši uz tuvumā esošajām kautuvēm.

(¹) OV C 221, 25.6.2018.

Tiesas (pirmā palāta) 2019. gada 12. februāra spriedums (Rechtbank Amsterdam (Nīderlande) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) — tiesvedībā par Eiropas apcietināšanas ordera izpildi, kas izsniegts attiecībā uz TC

(Lieta C-492/18 PPU) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās — Pamatlēmums 2002/584/TI — Eiropas apcietināšanas orderis — 12. pants — Personas turēšana apcietinājumā — 17. pants — Termiņi lēmuma izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi pieņemšanai — Valsts tiesiskais regulējums, kurā paredzēta apcietinājuma automātiska apturēšana 90 dienas pēc aizturēšanas — Atbilstīga interpretācija — Termiņu apturēšana — Eiropas Savienības Pamattiesību hartas — 6. pants — Tiesības uz brīvību un drošību — Atšķirīgas valsts tiesību normu interpretācijas — Skaidrība un paredzamība)

(2019/C 131/19)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Iesniedzējtiesa

Rechtbank Amsterdam

Pamatlietas puse

TC

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts tiesību norma kā pamatlietā, kurā ir paredzēts vispārējs un beznosacījuma pienākums atbrīvot pieprasīto personu, kas aizturēta, pamatojoties uz Eiropas apcietināšanas orderi, kolīdz kopš šīs personas aizturēšanas ir pagājušas 90 dienas, ja pastāv ļoti nopietns šīs personas bēgšanas risks, kuru nevar samazināt līdz pieņemamam līmenim, veicot atbilstošus pasākumus.
- 2) Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 6. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāda valsts judikatūra, atbilstoši kurai tiek pieļauta pieprasītās personas turēšana apcietinājumā ilgāk par minēto 90 dienu termiņu, pamatojoties uz minētās valsts tiesību normas interpretāciju, atbilstoši kurai šis termiņš tiek apturēts, ja izpildes tiesu iestāde nolemj vai nu vērsties Eiropas Savienības Tiesā ar lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, vai gaidīt atbildi uz kādas citas izpildes tiesu iestādes iesniegtu lūgumu sniegt prejudiciālu nolēmumu, vai arī atlikt lēmuma par nodošanu pieņemšanu, pamatojot ar to, ka izdošanas dalībvalstī varētu pastāvēt reāls necilvēcīgu vai pazemojošu ieslodzījuma apstākļu risks, ja ar šo judikatūru netiek panākta minētas valsts tiesību normas atbilstība Pamatlēmumam 2002/584 un tajā ir būtiskas atšķirības, kuru rezultātā var tikt noteikti atšķirīgi paturēšanas apcietinājumā termiņi.

(¹) OV C 381, 22.10.2018.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 11. septembrī Felismino Pereira iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2018. gada 13. jūlija spriedumu lietā T-606/16 Pereira/Komisija

(Lieta C-571/18 P)

(2019/C 131/20)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Felismino Pereira (pārstāvis: N. de Montigny, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2019. gada 14. februāra rīkojumu Tiesa (septītā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību kā acīmredzami nepieņemamu.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 11. septembrī Petrus Kerstens iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 26. jūnija rīkojumu lietā T-757/17 Kerstens/Komisija

(Lieta C-577/18 P)

(2019/C 131/21)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Petrus Kerstens (pārstāvis: C. Mourato, advokāts)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Ar 2019. gada 22. janvāra rīkojumu Tiesa (sestā palāta) apelācijas sūdzību noraidīja.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. oktobrī Adis Higiene, S.L. iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta) 2018. gada 10. augusta rīkojumu lietā T 309/18 Adis Higiene/EUIPO – Farecla Products (“G3 Extra Plus”)

(Lieta C 669/18 P)

(2019/C 131/22)

Tiesvedības valoda – spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Adis Higiene, S.L. (pārstāve: M. Sanmartín Sanmartín, advokāte)

Otrs lietas dalībnieks: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs

Ar 2019. gada 27. februāra rīkojumu Tiesa (sestā palāta) noraidīja apelācijas sūdzību un piesprieda Adis Higiene, S.L. segt savus tiesāšanās izdevumus pašai.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 9. novembrī iesniedza Consiglio di Stato (Itālija) — Ascopiave SpA u.c./Ministero dello Sviluppo Economico u.c.

(Lieta C-711/18)

(2019/C 131/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: Ascopiave SpA, Bim Belluno Infrastrutture SpA, Centria Srl, Retipiù Srl, Pasubio Distribuzione Gas Srl — Unipersonale, Pasubio Group SpA, Unigas Distribuzione Srl

Atbildētājas: Ministero dello Sviluppo Economico, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero per gli Affari Regionali e le Autonomie

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības tiesības un it īpaši kopīgie noteikumi par elektroenerģijas un dabasgāzes iekšējo tirgu un tiesiskās drošības un tiesiskās palāvības aizsardzības principi ļauj ar atpakaļejošu spēku piemērot kritērijus bijušajiem koncesionāriem izmaksājamo kompensāciju noteikšanai, skarot agrāk pastāvošās darījumattiecības, vai arī šāda piemērošana, tostarp ņemot vērā samērīguma principu, var tikt attaisnota ar prasību aizsargāt citas Eiropas nozīmes sabiedrības intereses saistībā ar prasību uzlabot konkurences aizsardzību references tirgū un nodrošināt labāku aizsardzību pakalpojuma izmantotājiem, kuriem var būt netieši jāuzņemas bijušajiem koncesionāriem izmaksājamo summu palielinājuma radītais slogs?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 3. decembrī iesniedza Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság (Ungārija) — Ryanair Designated Activity Company/Országos Rendőr-főkapitányság

(Lieta C-754/18)

(2019/C 131/24)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Fővárosi Közigazgatási és Munkügyi Bíróság

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Ryanair Designated Activity Company*

Atbildētāja: *Országos Rendőr-főkapitányság*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK⁽¹⁾, 5. panta 2. punkts par ieceļošanas tiesībām ir jāinterpretē tādējādi, ka šīs direktīvas izpratnē gan tas, ka ģimenes loceklim ir spēkā esoša uzturēšanās atļauja, kas tiek aplūkota tās 10. pantā, gan pastāvīgas uzturēšanās atļauja, kas ir minēta tās 20. pantā, viņu atbrīvo no vīzas prasības, lai ieceļotu dalībvalsts teritorijā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo prejudiciālo jautājumu ir apstiprināšana, vai Direktīvas 2004/38 5. pants un tā 2. punkts ir jāinterpretē tādā pat veidā gadījumā, ja persona, kas ir Savienības pilsoņa ģimenes locekle un kas nav citas dalībvalsts valstspiederīgā, ir ieguvusi pastāvīgas uzturēšanās tiesības Apvienotajā Karalistē un šī valsts tai ir izsniegusi pastāvīgas uzturēšanās atļauju? Citiem vārdiem sakot, vai tas, ka personai ir šīs direktīvas 20. pantā minētā pastāvīgas uzturēšanās atļauja, ko izdevusi Apvienotā Karaliste, atbrīvo tās turētāju no pienākuma iegūt vīzu, neatkarīgi no tā, ka minētajai valstij nav piemērojama nedz Padomes Regula (EK) Nr. 539/2001 (2001. gada 15. marts), ar ko izveido to trešo valstu sarakstu, kuru pilsoņiem, šķērsojot dalībvalstu ārējās robežas, ir jābūt vīzām, kā arī to trešo valstu sarakstu, uz kuru pilsoņiem šī prasība neattiecas, kas minēta Direktīvas 2004/38 5. panta 2. punktā, nedz Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2016/399 (2016. gada 9. marts) par Savienības Kodeksu par noteikumiem, kas reglamentē personu pārvietošanos pār robežām (Šengenas Robežu kodekss)?
- 3) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo un otro prejudiciālo jautājumu ir apstiprināšana, vai tas, ka personai ir uzturēšanās atļauja, kas izsniegta saskaņā ar Direktīvas 2004/38 20. pantu, pats par sevi ir uzskatāms par pietiekamu pierādījumu tam, ka atļaujas turētājs ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis un ka viņam bez jebkādas papildu pārbaudes vai pierādījumiem ir atļauts ieceļot citas dalībvalsts teritorijā kā ģimenes loceklim, un šī persona ir atbrīvota no vīzas prasības saskaņā ar minētās direktīvas 5. panta 2. punktu?
- 4) Gadījumā, ja Tiesa atbildētu noraidoši uz trešo prejudiciālo jautājumu, vai Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 26. panta 1. punkta a) apakšpunkts un 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gaisa pārvadātājam papildus ceļošanas dokumentu pārbaudei ir jāpārbauda, vai pasažieris, kas ir nodomājis ceļot ar pastāvīgas uzturēšanās atļauju, kas minēta Direktīvas 2004/38 20. pantā, ieceļošanas brīdī patiesi ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis?
- 5) Ja Tiesa uz ceturto prejudiciālo jautājumu atbildētu apstiprināši,
 - i) vai gadījumā, ja gaisa pārvadātājs nespēj noteikt, vai pasažieris, kas ir nodomājis ceļot ar pastāvīgas uzturēšanās atļauju, kas minēta Direktīvas 2004/38 20. pantā, ieceļošanas brīdī patiešām ir Savienības pilsoņa ģimenes loceklis, pārvadātājam ir pienākums noraidīt iekāpšanu lidmašīnā un atteikt pārvadāt šo personu uz citu dalībvalsti?
 - ii) vai gadījumā, ja gaisa pārvadātājs neveic šī apstākļa pārbaudi vai neatsakās pārvadāt pasažieri, kas nevar pierādīt savu ģimenes locekļa statusu, bet kuram ir pastāvīgas uzturēšanās atļauja, šī apstākļa dēļ šim pārvadātājam var piemērot sodu saskaņā ar Konvencijas, ar ko īsteno Šengenas nolīgumu, 26. panta 2. punktu?

⁽¹⁾ OV 2004, L 158. 77. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 5. decembrī Wallapop, S.L. iesniedza par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 3. oktobra spriedumu lietā T-186/17 Unipreus/EUIPO — Wallapop (“wallapop”)

(Lieta C-763/18 P)

(2019/C 131/25)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Wallapop, S.L. (pārstāvji: D. Sarmiento Ramírez-Escudero un N. Porxas Roig, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) un Unipreus, S.L.

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt minēto spriedumu vienīgajā pamatā izklāstīto iemeslu dēļ, secinot, ka attiecīgie pakalpojumi nav līdzīgi.
- piespriest Unipreus atlīdzināt Wallapop tiesāšanās izdevumus gan tiesvedībā pirmajā instancē, gan šajā tiesvedībā Tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Wallapop, S.L. iesniedza apelācijas sūdzību par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2018. gada 3. decembra spriedumu lietā T-186/17 ⁽¹⁾ attiecībā uz sabiedrības Unipreus, S.L. uzsāktu iebildumu procesu pret Wallapop, S.L. saistībā ar Eiropas Savienības grafiskās preču zīmes Nr. 1 3 268 941 [reģistrācijas] pieteikumu.

Apelācijas sūdzības ir balstīta uz vienīgā pamata, ar kuru tiek apgalvots par Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Eiropas Savienības preču zīmi ⁽²⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta [tagad — Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 (2017. gada 14. jūnijs) par Eiropas Savienības preču zīmi 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts] un judikatūras par pakalpojumu līdzības interpretāciju pārkāpumu.

Konkrētāk, apelācijas sūdzības iesniedzējas apelācijas sūdzība ir balstīta uz to, ka Vispārējā tiesa esot kļūdaini piemērojusi judikatūrā noteiktos kritērijus, kas piemērojami preču zīmju līdzības noteikšanai, galvenokārt neņemot vērā jēdziena “laišana tirgū” saturu un pakalpojumus, kas parasti tiek sniegti tiešsaistes tirdzniecībā atbilstoši šī jēdziena tiesiskajam un judikatūrā atzītajam saturam, proti, starpniecības pakalpojumi, un nevis “laišana tirgū” vai līdzīgi pakalpojumi.

Šis Vispārējās tiesas kļūdainais vērtējums esot atspoguļojies attiecīgo pakalpojumu līdzības izvērtējumā, ko tā veikusi savā spriedumā, piemērojot šim nolūkam judikatūrā noteiktos kritērijus (tādus kā [pakalpojumu] raksturs, izplatīšanas kanāli, galamērķis un uztvere vai pakalpojumu konkurence vai to papildinātība).

⁽¹⁾ 2018. gada 3. oktobra spriedums Unipreus/EUIPO — Wallapop (“wallapop”) (T-186/17 nav publicēts, EU:T:2018:640)

⁽²⁾ OV 2009, L 78, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 28. decembrī iesniedza Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz (Vācija) — Landkreis Südliche Weinstraße/PF u.c.

(Lieta C-830/18)

(2019/C 131/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberverwaltungsgericht Rheinland-Pfalz

Pamatlietas puses

Prasītājs: Landkreis Südliche Weinstraße

Atbildētāji: PF u.c.

Persona, kas piedalās lietā: sabiedrības interešu pārstāvis

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 492/2011 (2011. gada 5. aprīlis) par darba ņēmēju brīvu pārvietošanos Savienībā ⁽¹⁾ 7. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka valsts tiesību normai, saskaņā ar kuru valsts teritoriālo pašvaldību (rajoni) pienākums pārvadāt skolēnus attiecas tikai uz augstāka līmeņa federālās vienības (federālā zeme) iedzīvotājiem, ir netieša diskriminējoša iedarbība, pat ja, ņemot vērā faktiskos apstākļus, ir zināms, ka dzīvesvietas prasības dēļ lielākā daļa federālās zemes pārējās teritorijas iedzīvotāju nevar saņemt šo atbalstu?

Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša,

- 2) Vai izglītības sistēmas efektīva organizēšana ir primāra vispārējo interešu prasība, kas var attaisnot netiešu diskrimināciju?

⁽¹⁾ OV 2011, L 141, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 24. decembrī iesniedza Curtea de Apel Timișoara (Rumānija) — SC Terracult SRL/Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara –Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor

(Lieta C-835/18)

(2019/C 131/27)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Timișoara

Pamatlietas puses

Prasītāja: SC Terracult SRL

Atbildētāji: *Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara – Administrația Județeană a Finanțelor Publice Arad — Serviciul Inspecție Fiscală Persoane Juridice 5, Agenția Națională de Administrare Fiscală — Direcția Generală Regională a Finanțelor Publice Timișoara — Serviciul de Soluționare a Contestațiilor*

Prejudiciālais jautājums

Vai PVN direktīva ⁽¹⁾, kā arī *nodokļu neitralitātes, efektivitātes un samērīguma* principi tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkojamie nepieļauj tādu administratīvu praksi un/vai tādu valsts tiesiskā regulējuma noteikumu interpretāciju, ar ko netiek ļauts koriģēt noteiktus rēķinus un attiecīgi iekļaut koriģētos rēķinus PVN deklarācijā par periodu, kurā tika veikta korekcija, par darījumiem, kas veikti periodā, par kuru veikta nodokļu pārbaude, pēc kuras nodokļu iestādes izdevušas paziņojumu par nodokli, kas ir kļūvis galīgs, ja pēc paziņojuma par nodokli izdošanas tiek konstatēti papildu dati un informācija, kuru dēļ būtu jāpiemēro atšķirīgs nodokļu režīms?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu, OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 3. janvārī iesniedza Tribunalul București (Rumānija) — SC Mitliv Exim SRL/Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili

(Lieta C-9/19)

(2019/C 131/28)

Tiesvedības valoda — rumāņu

Iesniedzējtiesa

Tribunalul București

Pamatlietas puses

Prasītāja: SC Mitliv Exim SRL

Atbildējājas: *Agenția Națională de Administrare Fiscală, Direcția Generală de Administrare a Marilor Contribuabili*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes Direktīvas 2006/112 (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 2. un 273. panta, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 50. panta un LESD 325. panta noteikumiem tādos apstākļos kā pamatlietā aplūkojamie ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkojamais, kas ļauj izveidoties šādu situāciju kopumam:

— krimināltiesisks kaitējums, kas konstatēts iepriekšējās izmeklēšanas laikā, ir ticis atlīdzināts, pamatojoties uz dokumentu, kas nav nodokļu prasījuma dokuments;

- paralēli kriminālprocesam, kas ierosināts tiesā pret apsūdzēto nodokļu maksātāju par noziedzīgu nodarījumu — krāpšanu nodokļu jomā, tiek veikta turpmāka nodokļu pārbaude, kurā nodokļu maksātājam tiek noteiktas papildu nodokļu saistības gan par attiecīgo laikposmu, gan par summu, kas jau nodota valsts iestāžu rīcībā iepriekšējās izmeklēšanas laikā, bet nolēmuma par administratīvo sūdzību, kas iesniegta par pārbaudes laikā izdotajiem aktiem, pieņemšana ir apturēta līdz krimināllietas noslēgumam;
- kriminālprocess pirmajā instancē ir noslēdzies ar notiesājoša sprieduma pasludināšanu attiecībā uz apsūdzēto, piespriežot viņam tostarp solidāri samaksāt visu summu, par kuru iepriekšējās izmeklēšanas laikā ir noskaidrots, ka tā ir jāmaksā visiem apsūdzētajiem, lai gan konkrētajam nodokļu maksātājam ir noteikts samaksāt tikai daļu no minētās summas, ko viņš jau ir samaksājis, un kādā mērā šo situāciju kopums kumulatīvi ir pārmērīgs attiecībā pret konkrēto nodokļu maksātāju?
- 2) Vai tādos apstākļos, kādi ir pamatlietā — pat, lai garantētu valstij pienākošos nodokļu saistību iekasēšanas mērķi un apkarotu krāpšanu — ar Savienības tiesību principiem vispār un ar *ne bis in idem* principu konkrēti ir saderīga valsts iestāžu rīcība, kas izpaužas tādējādi, ka no fiskālā viedokļa netiek ņemts vērā maksājums, kas veikts pirms administratīvie un kriminālsodi ir kļuvuši galīgi, ievērojot, ka šis maksājums sedz daļu no nodokļu maksātājam noteiktajām nodokļu saistībām?
- 3) Vai, ņemot vērā atbildes uz iepriekš minētajiem [pirmo] un [otro] jautājumu, Savienības tiesības ir jāinterpretē tādējādi, ka tām ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkojamais, atbilstoši kuram Savienības tiesībām [...] pretrunā esošai nodokļa iekasēšanai netiek pielīdzināts gadījums, kad nodokļu maksātājs iepriekšējās izmeklēšanas laikā ir atlīdzinājis krimināltiesisku kaitējumu, lai panāktu soda samazinājumu par pusi, ja nav neviena nodokļu prasījuma dokumenta no iestādēm, kuras ir kompetentas to izdot, vai nav krimināltiesas pasludināta galīga sprieduma, bet nodokļu iestādes nodokļu pārbaudes laikā ir noteikušas nodokļu maksātājam nodokļu papildmaksājumu pienākumus gan par attiecīgo laikposmu, gan par summu, kas jau nodota valsts iestāžu rīcībā, un nodoklis ir iekasēts bez pamatojuma no samaksas brīža līdz brīdim, kad nodokļu saistības tika noteiktas uz nodokļu prasījuma dokumenta vai galīga sprieduma krimināllietā pamata?

(¹) OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 18. janvārī iesniedza Oberster Gerichtshof (Austrija) — AT/Pensionsversicherungsanstalt

(Lieta C-32/19)

(2019/C 131/29)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberster Gerichtshof

Pamatlietas puses

Prasītājs: AT

Atbildētāja: Pensionsversicherungsanstalt

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2004/38/EK ⁽¹⁾ (2004. gada 29. aprīlis) par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (Direktīva par Savienības pilsoņu tiesībām vai Direktīva par brīvās pārvietošanās tiesībām), 17. panta 1. punkta a) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, lai iegūtu pastāvīgas uzturēšanās tiesības, pirms beidzies piecus gadus ilgs nepārtrauktas uzturēšanās laiks, darba ņēmējiem, kuri savas profesionālās darbības beigšanas brīdī ir vecumā, kas nodarbinātības valsts tiesību aktos noteikts kā vecums, kad var sākt saņemt vecuma pensiju, ir jānostrādā nodarbinātības valstī vismaz iepriekšējos divpadsmit mēnešus un nepārtraukti jāuzturas tajā ilgāk par trīs gadiem?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga:

Vai darba ņēmējiem saskaņā ar Direktīvas par Savienības pilsoņu tiesībām 17. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmo variantu ir tiesības uz pastāvīgu uzturēšanos, ja viņi citā dalībvalstī sāk strādāt brīdī, kad ir paredzams, ka viņi līdz likumā noteiktā pensijas vecuma sasniegšanai varēs strādāt tikai salīdzinoši neilgu laiku un zemo ienākumu dēļ pēc nodarbinātības beigām katrā ziņā būs atkarīgi no uzņēmējas dalībvalsts sociālās palīdzības sistēmas?

⁽¹⁾ OV 2004, L 158, 77. lpp.

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 25. janvārī iesniedza Finanzgericht Hamburg (Vācija) —
HA/Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst**

(Lieta C-47/19)

(2019/C 131/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Hamburg

Pamatlietas puses

Prasītājs: HA

Atbildētāja: Finanzamt Hamburg-Barmbek-Uhlenhorst

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai jēdzienā “skolas vai universitātes izglītība” Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ (PVN direktīva) 132. panta 1. punkta i) un j) apakšpunktā ietilpst arī sērfiga un burāšanas mācības? Vai pietiek ar to, ja šādas mācības tiek piedāvātas vismaz vienā dalībvalsts skolā vai augstskolā?
- 2) Vai pieņēmuma par skolas vai universitātes izglītību PVN direktīvas 132. panta 1. punkta i) un j) apakšpunkta izpratnē priekšnoteikums ir tāds, ka mācības tiek ņemtas vērā, izliekot atzīmi, vai pietiek ar to, ja sērfiga vai burāšanas kurss tiek pasniegts skolas vai augstskolas pasākuma, piemēram, klases izbrauciena laikā?

- 3) Vai sērfinga un burāšanas skolas atzīšana par organizāciju, kurai ir līdzīgi mērķi, PVN direktīvas 132. panta 1. punkta i) apakšpunkta izpratnē var izrietēt no noteikumiem skolu un augstskolu tiesību jomā, atbilstoši kuriem arī ārpuskolas sērfinga vai burāšanas kursi ir daļa no fiziskās audzināšanas mācībām vai fiziskās audzināšanas skolotāju augstskolu izglītības ar atzīmju izlikšanu vai citu snieguma vērtējumu, un/vai no sabiedrības intereses, ka tiek veiktas sporta aktivitātes? Vai šādas atzīšanas priekšnoteikums ir tāds, ka skola vai augstskola tieši vai netieši apņemas segt kursu izmaksas?
- 4) Vai sērfinga vai burāšanas kursi, kas tiek pasniegti klases izbrauciena laikā, ir ar bērnu un jauniešu aizsardzību cieši saistīts pakalpojums PVN direktīvas 132. panta 1. punkta h) apakšpunkta izpratnē; ja tas tā ir, vai šajā ziņā ir nepieciešams, ka aizsardzība ilgst konkrētu laiku?
- 5) Vai PVN direktīvas 132. panta 1. punkta j) apakšpunktā ietvertā formulējuma “mācības, ko skolotāji pasniedz privāti un kas aptver skolas vai universitātes mācību vielu” priekšnoteikums ir tāds, ka nodokļu maksātājs nodarbību pasniedz personīgi?

(¹) OV 2006, L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 1. februārī iesniedza First-tier Tribunal (Tax Chamber) (Apvienotā Karaliste) — Kaplan International colleges UK Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

(Lieta C-77/19)

(2019/C 131/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

First-tier Tribunal (Tax Chamber)

Pamatlietas puses

Prasītājs: Kaplan International colleges UK Ltd

Atbildētāji: The Commissioners for Her Majesty's Revenue and Customs

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kāda ir Padomes Direktīvas 2006/112/EK (¹) 132. panta 1. punkta f) apakšpunktā paredzētā atbrīvojuma no nodokļa teritoriālā piemērošanas joma? It īpaši, (i) vai tas attiecas uz ISG, kas ir reģistrēta dalībvalstī, kas nav ISG dalībnieku dalībvalsts vai dalībvalstis? Un, ja tā, (ii) vai tas attiecas arī uz ISG, kas reģistrēta ārpus ES?
- 2) Ja ISG atbrīvojums no nodokļa principā ir pieejams uzņēmumam, kas reģistrēts no viena vai vairākiem ISG dalībniekiem atšķirīgā dalībvalstī, un arī ISG, kas reģistrēta ārpus ES, kā būtu jāpiemēro kritērijs, saskaņā ar kuru atbrīvojumam no nodokļa nebūtu jāizraisa konkurences izkropļojums? Konkrēti,
 - a) Vai tas attiecas uz potenciālu izkropļojumu, kas ietekmē citus līdzīgu pakalpojumu saņēmējus, kas nav ISG dalībnieki, vai tas attiecas tikai uz potenciālu izkropļojumu, kas ietekmē potenciālus alternatīvus pakalpojumu sniedzējus, kas sniedz pakalpojumus ISG dalībniekiem?

- b) Ja tas attiecas tikai uz citiem saņēmējiem, vai var būt patiesa izkropļojuma iespēja, ja citi saņēmēji, kas nav ISG dalībnieki, var vai nu lūgt pievienotos attiecīgajai ISG, vai arī izveidot paši savu ISG, lai saņemtu līdzīgus pakalpojumus vai iegūtu līdzvērtīgus PVN ietaupījumus ar citām metodēm (piemēram, izveidojot filiāli dalībvalstī vai attiecīgajā trešajā valstī) [?]
- c) Ja tas attiecas tikai uz citiem pakalpojumu sniedzējiem, vai patiesā izkropļojuma iespēja ir jāizvērtē, nosakot, vai ISG ir pārliecināta par tās dalībnieku klientūras saglabāšanu, neatkarīgi no iespējas iegūt atbrīvojumu no PVN — un tāpēc jāizvērtē, atsaucoties uz piekļuvi alternatīviem pakalpojumu sniedzējiem valsts tirgū, kurā ISG dalībnieki ir reģistrēti? Ja tā, vai ir svarīgi, vai ISG ir pārliecināta par savu dalībnieku klientūras saglabāšanu, jo tie ir daļa no tās pašas uzņēmuma grupas[?]
- d) Vai potenciālais izkropļojums ir jāizvērtē valsts līmenī saistībā ar alternatīviem pakalpojumu sniedzējiem trešajā valstī, kur ISG ir reģistrēta?
- e) Vai ES nodokļu iestādei, kas piemēro PVN Direktīvu, ir pierādīšanas slogs, lai konstatētu izkropļojuma iespējamību?
- f) Vai ES nodokļu iestādei ir nepieciešams lūgt īpašu eksperta novērtējumu par trešās valsts tirgu, kurā ISG ir reģistrēta?
- g) Vai patiesas izkropļojuma iespējamības esamība var tikt noteikta, identificējot komerciālo tirgu trešajā valstī?
- 3) Vai ISG atbrīvojums ir piemērojams šīs lietas apstākļos, kuros ISG dalībnieki ir savā starpā saistīti ar ekonomiskām, finansiālām un organizatoriskām attiecībām?
- 4) Vai ISG atbrīvojums piemērojams apstākļos, kad dalībnieki ir izveidojuši PVN grupu, kas ir viena ar nodokli apliekama persona? Vai atšķirība ir tad, ja KIC, pārstāvis, kuram (atbilstoši valsts likumam) pakalpojumi tiek sniegti, nav ISG dalībnieks? Un, apstiprinot šas atbildes gadījumā, vai šī atšķirība ir novērsta ar valsts tiesību aktu, kurā ir paredzēts, ka pārstāvim ISG atbrīvojuma piemērošanas nolūkā piemīt ISG dalībnieku pazīmes un statuss?

(¹) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 1. februārī Lietuvas Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturrtā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedumu lietā T-508/15 Lietuvas Republika/Komisija

(Lieta C-79/19 P)

(2019/C 131/32)

Tiesvedības valoda — lietuviešu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Lietuvas Republika (pārstāve: R. Krasuckaitė)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-508/15 (¹) (turpmāk tekstā — “pārsūdzētais spriedums”), ciktāl Vispārējā tiesa šajā spriedumā noraidīja prasību atcelt Eiropas Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/1119 (2015. gada 22. jūnijs) (?);

- atcelt Eiropas Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/1119 (2015. gada 22. jūnijs) vai nodot pārsūdzēto spriedumu atpakaļ pārskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lietuvas Republika lūdz atcelt Vispārējās tiesas spriedumu lietā T-508/15, pamatojoties uz šādu juridisko pamatojumu:

- (1) Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, pārsūdzētā sprieduma 83. punktā konstatējot, ka Regulas Nr. 1257/1999 ⁽³⁾ 33.m panta 1. punktā paredzētā atkāpe attiecas tikai uz to personu vecumu, kuras saimniecību nodod citai personai, jo šī tiesību norma skaidri attiecas uz piena kvotām, kas kalpo kā pierādījums komerciālajai lauksaimnieciskajai ražošanai.
- (2) Vispārējā tiesa esot arī sagrozījusi faktus, pārsūdzētā sprieduma 74.–79. punktā secinot, ka Lietuvas Republikas valdība nav pierādījusi, ka tas, ka prasītājam bija piena kvotas, nozīmēja, ka prasītājs nodarbojās ar komerciālo lauksaimniecisko ražošanu, kas būtībā neatbilst Vispārējā tiesā iesniegtajiem lietas materiāliem.

⁽¹⁾ Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 22. novembra spriedums Lietuvas Republika/Komisija, T-508/15 (EU:T:2018:828).

⁽²⁾ (OV 2015, L 182, 39. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Regula (EK) N. 1257/1999 (1999. gada 17. maijs) par Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) atbalstu lauku attīstībai un dažu regulu grozīšanu un atcelšanu (OV 1999, L 160, 80. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 8. februārī iesniedza Cour d'appel de Bruxelles (Beļģija) — Viasat UK Ltd, Viasat Inc./Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

(Lieta C-100/19)

(2019/C 131/33)

Tiesvedības valoda — franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītājas: Viasat UK Ltd, Viasat Inc.

Atbildētājs: Institut belge des services postaux et des télécommunications (IBPT)

Piedaloties: Inmarsat Ventures Ltd c.o., Eutelsat SA

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Lēmuma Nr. 626/2008/EK (2008. gada 30. jūnijs) par sistēmu atlasī mobilo satelītsakaru pakalpojumu (MSP) nodrošināšanai un atļauju piešķiršanu šīm sistēmām ⁽¹⁾ 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punkts, 7. panta 1. punkts un 8. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka gadījumā, ja tiek konstatēts, ka saskaņā ar minētā lēmuma II sadaļu izraudzītais operators nav nodrošinājis mobilo satelītsakaru pakalpojumus, izmantojot mobilo satelītsakaru sistēmu, līdz minētā lēmuma 4. panta 1. punkta c) apakšpunkta ii) punktā noteiktajam termiņam, šī paša lēmuma 8. panta 1. punktā minētajām dalībvalstu kompetentajām iestādēm ir jāatsakās piešķirt šim operatoram atļaujas uzstādīt uz zemes izvietotus papildu komponentus, pamatojoties uz to, ka šis operators nav ievērojis savā pieteikumā uzņemtās saistības?

- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noraidoša, vai šīs paša tiesību normas ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pašā kontekstā šī paša lēmuma 8. panta 1. punktā minētās dalībvalstu kompetentās iestādes **var atteikties** piešķirt šim operatoram atļaujas uzstādīt uz zemes izvietotus papildu komponentus, pamatojoties uz to, ka tas 2016. gada 13. jūnijā nebija izpildījis saistības nodrošināt pārklājumu?

(¹) OVL 172, 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2019. gada 12. februārī iesniedza Obvodní soud pro Prahu 9 (Čehijas Republika) — XR/Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

(Lieta C-107/19)

(2019/C 131/34)

Tiesvedības valoda — čehu

Iesniedzējtiesa

Obvodní soud pro Prahu 9

Pamatlietas puses

Prasītājs: XR

Atbildētājs: Dopravní podnik hl. m. Prahy, akciová společnost

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai pārtraukuma laikposms, kurā darbiniekam ārkārtas izsaukuma gadījumā ir jānodrošina, ka viņš divu minūšu laikā ir darba devēja rīcībā, ir uzskatāms par “darba laiku” Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (¹) (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 2. panta izpratnē?
- 2) Vai, izvērtējot iepriekš minēto jautājumu, ir jāņem vērā apstākļi, ka šāda (pārtraukuma laikposma) apturēšana ārkārtas izsaukuma gadījumā ir atkarīga no nejausības un nav paredzama, vai attiecīgi tas, cik bieži ir šādi pārtraukšanas gadījumi?
- 3) Vai pirmās instances tiesa, pieņemot nolēmumu pēc tam, kad augstākas instances tiesa ir noraidījusi tās nolēmumu un nodevusi lietu atpakaļ pirmās instances tiesai turpmākai izskatīšanai, var neievērot augstākas instances tiesas pausto juridisko viedokli, kas tai ir saistošs, ja minētais viedoklis ir pretrunā Savienības tiesībām?

(¹) OV 2003, L 299, 9. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 4. decembra spriedumu lietā T-518/16 Carreras Sequeros u.c./Komisija

(Lieta C-119/19 P)

(2019/C 131/35)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. S. Bohr, G. Gattinara, L. Vernier)

Pārējie lietas dalībnieki: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Misericchi, Marc Thieme Groen, Eiropas Parlaments, Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

- atcelt 2018. gada 4. decembra spriedumu Carreras Sequeros u.c./Komisija, T-518/16;
- nodot lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, lai tā lemtu par pirmajā instancē izvirzītajiem otro, trešo un ceturto prasības pamatu;
- atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija izvirza divus pamatus.

1. Pirmajā pamatā Komisija norāda, ka ir pieļauta kļūda tiesību piemērošanā, interpretējot Eiropas Savienības Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā — "Harta") 31. panta 2. punktu.

Pirmā daļa ir par kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Hartas 31. panta 2. punkta saturu. Tiesību uz šajā 31. panta 2. punktā garantētā apmaksātā ikgadējā atvaļinājuma periodu saturs ir precizēts Direktīvas 2003/88 7. pantā⁽¹⁾. Tātad Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, ņemot vērā citus Direktīvas 2003/88 noteikumus, kā, piemēram, 14. un 23. pantu, un uzskatot tos par piemērojamiem likumdevējam.

Otrajā daļā Komisija norāda uz kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Hartas 31. panta 2. punktu, jo Vispārējā tiesa uzskata, ka samazinājums atbilstoši Civildienesta noteikumu X pielikuma 6. pantam neesot saderīgs ar apgalvoto principu, kas ir veicināt attiecīgo personu dzīves un darba apstākļu uzlabošanu. Šādam principam nav nekāda juridiska pamata.

Trešā — pakārtotā — daļa ir par kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot citas tiesību normas, kas veido Civildienesta noteikumu X pielikuma 6. panta kontekstu. Vispārējā tiesa esot kļūdaini izslēgusi citas Civildienesta noteikumu normas no savas analīzes tikai tāpēc, ka tās jau pastāvēja pirms grozījumu izdarīšanas Civildienesta noteikumu X pielikuma 6. pantā. Likumdevējam ir plaša novērtējuma brīvība, izvēloties pasākumus, kurus ir jāgroza vai jāatstāj nemainītus.

2. Otrajā pamatā Komisija izvirza kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Hartas 52. panta 1. punktu. Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā judikatūru, saskaņā ar kuru likumdevējam ir plaša novērtējuma brīvība, grozot Civildienesta noteikumus, un ka samērīguma principa pārkāpums ir konstatējams tikai tad, ja acīmredzami ir pārkāptas šīs novērtēšanas brīvības robežas.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OVL 299, 9. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 14. februārī Hamas iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 14. decembra spriedumu lietā T-400/10 RENV Hamas/Padome

(Lieta C-122/19 P)

(2019/C 131/36)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Hamas (pārstāvis: L. Glock, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Padome, Francijas Republika, Eiropas Komisija

Prasījumi

— atcelt 2018. gada 14. decembra spriedumu lietā *Hamas/Padome*, T-400/10 RENV, ciktāl ar to ir noraidīta prasība atcelt šādus tiesību aktus:

— Padomes Lēmumu 2011/430/KĀDP (2011. gada 18. jūlijs) (OV 2011, L 188, 47. lpp.), ar ko atjaunina to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro Kopējās nostājas 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu 2., 3. un 4. pantu, Padomes Lēmumu 2011/872/KĀDP (2011. gada 22. decembris) (OV 2011, L 343, 54. lpp.), Padomes Lēmumu 2012/333/KĀDP (2012. gada 25. jūnijs) (OV 2012, L 165, 72. lpp.), Padomes Lēmumu 2012/765/KĀDP (2012. gada 10. decembris) (OV 2012, L 337, 50. lpp.), Padomes Lēmumu 2013/395/KĀDP (2013. gada 25. jūlijs) (OV 2013, L 201, 57. lpp.), Padomes Lēmumu 2014/72/KĀDP (2014. gada 10. februāris) (OV 2014, L 40, 56. lpp.) un Padomes Lēmumu 2014/483/KĀDP (2014. gada 22. jūlijs) (OV 2014, L 217, 35. lpp.), ar ko atjaunina un attiecīgajā gadījumā groza to personu, grupu un vienību sarakstu, kurām piemēro 2., 3. un 4. pantu Kopējā nostājā 2001/931/KĀDP par konkrētu pasākumu īstenošanu cīņā pret terorismu, un ar ko atceļ attiecīgi Lēmumus 2011/430, 2011/872, 2012/333, 2012/765, 2013/395 un 2014/72,

kā arī

— Padomes Īstenošanas regulas (ES) Nr. 687/2011 (2011. gada 18. jūlijs) (OV 2011, L 188, 2. lpp.), Nr. 1375/2011 (2011. gada 22. decembris) (OV 2011, L 343, 10. lpp.), Nr. 542/2012 (2012. gada 25. jūnijs) (OV 2012, L 165, 12. lpp.), Nr. 1169/2012 (2012. gada 10. decembris) (OV 2012, L 337, 2. lpp.), Nr. 714/2013 (2013. gada 25. jūlijs) (OV 2013, L 201, 10. lpp.), Nr. 125/2014 (2014. gada 10. februāris) (OV 2014, L 40, 9. lpp.) un Nr. 790/2014 (2014. gada 22. jūlijs) (OV 2014, L 217, 1. lpp.), ar kurām īsteno 2. panta 3. punktu Regulā (EK) Nr. 2580/2001 par īpašiem ierobežojošiem pasākumiem, kas terorisma apkarošanas nolūkā vērsti pret konkrētām personām un organizācijām, un ar kurām atceļ attiecīgi Īstenošanas regulas (ES) Nr. 83/2011, 687/2011, 1375/2011, 542/2012, 1169/2012, 714/2013 un 25/2014,

ciktāl šie tiesību akti attiecas uz *Hamas*, tostarp *Hamas-Izz al-Din al-Qassem*,

— pieņemt galīgo nolēmumu par jautājumiem, kas ir šīs apelācijas sūdzības priekšmets,

— piespriest Padomei atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus lietās T-400/10, T-400/10 RENV, C-79/15 P un šajā lietā.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais pamats — principu attiecībā uz faktu patiesuma pierādīšanas pāreju pārkāpums

— Vispārējā tiesa esot pārkāpusi spriedumā *Padome/Hamas*, C-79/15 P definētos principus par pierādīšanas pienākuma pāreju un noteikusi *Hamas* ārkārtīgi grūtu vai pat neizpildāmu pierādīšanas pienākumu.

- Pakārtoti Vispārējā tiesa esot pārkāpusi principus par pierādīšanas pienākuma pāreju, atzīdama, ka *Hamās* nav konkrēti un detalizēti apstrīdējusi Padomes konstatētos faktus.
 - Vispārējā tiesa neesot izpildījusi savu pienākumu juridiski pietiekami pamatoti atbildēt uz visiem apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirzītajiem argumentiem par iespēju to apsūdzēt terora aktu veikšanā.
2. Otrais pamats — tiesību uz efektīvu pārbaudi tiesā pārkāpums
- Vispārējā tiesa esot liegusi apelācijas sūdzības iesniedzējai tiesības uz efektīvu pārbaudi tiesā, nekonstatējama, ka Padome nav pierādījusi savos norādītajos pamatojumos ietverto faktu patiesumu.
 - Vispārējā tiesa esot turpinājusi pārkāpt tiesības uz efektīvu pārbaudi tiesā, lai gan procesa organizatoriskais pasākums esot apstiprinājis, ka strīdīgie tiesību akti nav balstīti uz pietiekami drošu faktisko pamatu.
 - Vispārējā tiesa esot noraidījusi pamatu saistībā ar Padomes pieļautu kļūdu attiecībā uz faktu patiesumu, šādi noslēdzot tiesvedību, kas nav bijusi līdzsvarota, un kaitējot apelācijas sūdzības iesniedzējai.
3. Trešais pamats — Vispārējās tiesas pieļauts Kopējās nostājas 1. panta 4. punkta pārkāpums, atzīstot ka Lielbritānijas lēmums, uz kuru atsaucās Padome, ir apsūdzība:
- Vispārējās tiesas piedāvātā kvalifikācija par apsūdzību neatbilstot Kopējā nostājā 2001/931 noteiktajiem kritērijiem un pilnīgi atņemot jēgu pienākumam norādīt tiesību aktu pamatojumu.
 - Pamatojoties uz šo kļūdaino kvalifikāciju, Vispārējā tiesa arī esot padarījusi neiespējamu no valstu lēmumiem izsecināto faktu kvalifikācijas pārbaudi tiesā.
4. Ceturtais pamats — Vispārējā tiesa pamatu, saskaņā ar kuru Padome neesot pietiekami ņēmusi vērā situācijas attīstību laika gaitā, esot varējusi noraidīt tikai, pārkāpjot Tiesas Statūtu 61. panta otro daļu, veicot prettiesisku pamatojuma aizstāšanu un balstoties uz kļūdainu premisu.
5. Piektais pamats — Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, kad tā, interpretējama LESD 296. pantu, esot atzinusi, ka Padomes patstāvīgi konstatētie fakti un to kvalifikācija pamatojumā esot izklāstīti pietiekami precīzi un konkrēti, lai apelācijas sūdzības iesniedzēja tos varētu apstrīdēt un tiesa — pārbaudīt.

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 15. februārī Eiropas Savienības Padome iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 4. decembra spriedumu lietā T-518/16 Carreras Sequeros u.c./Komisija

(Lieta C-126/19 P)

(2019/C 131/37)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Bauer un R. Meyer)

Pārējie lietas dalībnieki: Francisco Carreras Sequeros, Mariola de las Heras Ojeda, Olivier Maes, Gabrio Marinozzi, Giacomo Miserochi, Marc Thieme Groen, Eiropas Komisija, Eiropas Parlaments

Prasījumi

- apmierināt apelācijas sūdzību;
- izskatīt lietu un noraidīt prasību pirmajā instancē kā nepamatotu;
- piespriest prasītājiem pirmajā instancē atlīdzināt Padomes tiesāšanās izdevumus šīs tiesvedības ietvaros.

Pamati un galvenie argumenti

1. Pirmais pamats ir par Vispārējās tiesas pieļauto kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar tās kompetenci. Tam ir divas daļas.

— Pirmā daļa attiecas uz prasības priekšmetu. Padome apgalvo, ka, sprieduma rezolutīvajā daļā atceļot "lēmumus par [prasītāju] ikgadējā atvaļinājuma dienu skaita samazināšanu 2014. gadā", Vispārējā tiesa ir netieši likusi Komisijai sprieduma izpildes nolūkā atjaunot to ikgadējā atvaļinājuma dienu skaitu, uz kuru prasītājiem bija tiesības pirms Civildienesta noteikumu grozīšanas. Šādi rīkodamās un nelabojot prasības priekšmetu, Vispārējā tiesa ir pārsniegusi savu kompetenci. Ja tas nav bijis iespējams — ja šāda pārkvalifikācija nebija iespējama — prasība bija jāatzīst par nepieņemamu.

— Otrajā daļā Padome norāda, ka, secinot, ka prasītāji var pieņemami, izmantojot iebildi par prettiesiskumu, apstrīdēt visa ikgadējā atvaļinājuma režīma, kas definēts Civildienesta noteikumu X pielikuma 6. pantā, it īpaši kopš 2016. gada piemērojamā režīma, tiesiskumu un nevis tikai — Komisijas īstenojošo noteikumu tiesiskumu lēmumā par prasītāju 2014. gada atvaļinājuma dienu noteikšanu, Vispārējā tiesa nav ievērojusi savas kompetences apmēru, pretēji pastāvīgajai judikatūrai, saskaņā ar kuru iebilde par prettiesiskumu ir jāpiemēro tikai attiecībā uz to, kas ir nepieciešams strīda atrisināšanai, un ka ir jāpastāv tiešai juridiskai saiknei starp apstrīdēto individuālo lēmumu un vispārpiemērojamo aktu, kura prettiesiskums tiek apgalvots.

2. Otrais pamats ir par Vispārējās tiesas pieļauto kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot, ka ikgadējā atvaļinājuma dienu skaita samazināšana, kas ir veikta ar Civildienesta noteikumu X pielikuma 6. pantu, attiecas uz prasītāju ikgadējo atvaļinājumu.

Pirmkārt, nospriežot, ka konkrētos gadījumos pret iestādēm var atsaukties uz direktīvu (šajā lietā — Direktīvu 2003/88⁽¹⁾), Vispārējā tiesa nav ņēmusi vērā pastāvīgo judikatūru, saskaņā ar kuru, tā kā direktīvas ir adresētas dalībvalstīm un nevis Savienības iestādēm vai struktūrām, direktīvas noteikumus nevar uzskatīt par tādiem, ar kuriem tiek noteikti pienākumi iestādēm attiecībā ar to darbiniekiem.

Otrkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka likumdevēju saista Direktīvas 2003/88 saturs, kas ir minēts prezidija paskaidrojumos par Pamattiesību hartas 31. panta 2. punktu.

Treškārt, Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā Pamattiesību hartas 31. panta 2. punkta piemērojamību, kura mērķis nav — pretēji Vispārējās tiesas nospriestajam — uzlabot dzīves un darba apstākļus, bet gan garantēt pietiekamu aizsardzības līmeni visiem darba ņēmējiem Savienībā.

Ceturtkārt, Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, nospriežot, ka Civildienesta noteikumu X pielikuma 6. pantā nav ievērotas tiesības uz ikgadējo atvaļinājumu, ko garantē Pamattiesību hartas 31. panta 2. punkts, ņemot vērā, ka ierēdņiem, kas pilda pienākumus trešajā valstī, ir piešķirts atvaļinājuma dienu skaits, kas ir skaidri lielāks nekā Direktīvā 2003/88 paredzētais minimums — 20 dienas.

3. Trešais pamats, kas ir izvirzīts pakārtoti, ir par kļūdu tiesību piemērošanā attiecībā uz iespējamā tiesību uz atvaļinājumu aizskāruma pamatotību. Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā, nospriežot, ka apstrīdētā pasākuma pamatojumi neveido vispārējo interešu mērķus, kā arī neaplūkojot to, vai tiesību uz atvaļinājumu ierobežojums, ievērojot izvirzīto mērķi, nav pārmērīga un nepieļaujama iejaukšanās, kas kaitē pašai garantēto tiesību būtībai.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem (OVL 299, 9. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 15. februārī Groupe Canal + iesniedza par Vispārējās tiesas (piektā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-873/16 Groupe Canal +/Komisija

(Lieta C-132/19 P)

(2019/C 131/38)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Groupe Canal +* (pārstāvji: P. Wilhelm, P. Gassenbach, O. de Juvigny, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Komisija, Francijas Republika, *Union des producteurs de cinéma (UPC)*, *More Entertainment AB*, *European Film Agency Directors — EFAD's*, *Bureau européen des unions de consommateurs (BEUC)*

Prasījumi

- Atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-873/16, ciktāl ar to ir noraidīta *Groupe Canal +* celtā prasība, kurā prasītāja lūdza atcelt Komisijas 2016. gada 26. jūlija lēmumu par LESD 101. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta AT.40023 — Pārrobežu piekļuve maksas televīzijai), un ciktāl ar šo spriedumu prasītājai ir uzdots segt tiesāšanās izdevumus;
- atcelt iepriekš minēto Komisijas 2016. gada 26. jūlija lēmumu lietā AT.40023;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Atbilstoši *GCP* izvirzītajam pirmajam pamatam Vispārējā tiesa neesot varējusi noraidīt apgalvojumu, ka Komisija ir nepareizi izmantojusi pilnvaras, panākot, ka saistību ceļā tiek izbeigta ģeofiltrācija, lai gan Regulā (ES) Nr. 2018/302⁽¹⁾ ir tieši paredzēts, ka audiovizuālajam saturam var piemērot ģeogrāfiskos ierobežojumus.

Otrajā pamatā *GCP* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi procesuāla rakstura kļūdu un pārkāpusi sacikstes principu, jo šajā instancē lietas dalībnieki nav apsprieduši nevienu argumentu, kas ir saistīti ar LESD 101. panta 3. punkta piemērojamību. Tādējādi Vispārējā tiesa neesot ievērojusi *GCP* tiesības uz aizstāvību.

Trešajā pamatā *GCP* ir norādījusi, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā saistībā ar pienākuma norādīt pamatojumu neizpildi, jo tā neesot atbildējusi uz to pamatu, saskaņā ar kuru ir apgalvots, ka Komisija nav ņēmusi vērā Francijas ekonomisko un juridisko kontekstu, kurā apstrīdētie noteikumi iekļaujas. Spriedums esot balstīts uz nepareizu pieņēmumu un ir atrauts no filmu nozarei raksturīgā ekonomiskā un juridiskā konteksta, un ir pretrunā Tiesas judikatūrai, kurā ir tieši nospriests, ka apstrīdētie noteikumi filmu nozarē var būt pilnībā spēkā esoši.

Ceturtajā pamatā *GCP* apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā attiecībā uz Regulas Nr. 1/2003⁽²⁾ 9. panta un Komisijas paziņojuma par paraugpraksi attiecībā uz lietu izskatīšanu saskaņā ar LESD 101. un 102. pantu 128. punkta interpretāciju, kā rezultātā esot pārkāpts samērīguma princips un trešo personu interešu aizsardzība. Faktiski Komisijas sākotnējā novērtējumā paustās konkurences bažas attiecoties vienīgi uz Apvienotās Karalistes un Īrijas teritorijām, un konkurences situācija Francijā pat neesot pārbaudīta. Turklāt Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatīdama, pirmkārt, ka Komisijas lēmums neesot iejaukšanās līgumu slēgšanas brīvībā attiecībā uz *GCP* un, otrkārt, ka šis lēmums neesot ietekmējis *GCP* iespēju vērsties valsts tiesā, lai pārbaudītu noteikumu atbilstību LESD 101. panta 1. punktam, lai gan saskaņā ar Tiesas judikatūru valsts tiesai nav pamata neņemt vērā nedz saskaņā ar Regulas (ES) Nr. 1/2003 9. pantu pieņemtu lēmumu, nedz tam pievienoto sākotnējo novērtējumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2018/302 (2018. gada 28. februāris), ar ko novērš nepamatotu ģeogrāfisko bloķēšanu un citus diskriminācijas veidus iekšējā tīrgū klientu valsts piederības, dzīvesvietas vai uzņēmējdarbības veikšanas vietas dēļ un groza Regulas (EK) Nr. 2006/2004 un (ES) 2017/2394 un Direktīvu 2009/22/EK (OV L1 60, 1. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1/2003 (2002. gada 16. decembris) par to konkurences noteikumu īstenošanu, kas noteikti Līguma 81. un 82. pantā (OV 2003, L 1, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Comune di Milano iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta paplašinātā sastāvā) 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-167/13 Comune di Milano/Eiropas Komisija

(Lieta C-160/19 P)

(2019/C 131/39)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Comune di Milano* (pārstāvji: A. Mandarano, E. Barbagiovanni un S. Grassani, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

- atcelt Vispārējās tiesas 2018. gada 13. decembra spriedumu lietā T-167/13 *Comune di Milano*/Komisija;
- atcelt Eiropas Komisijas Lēmumu (ES) 2015/1225 (2012. gada 19. decembris) par uzņēmuma [*S*]EA SpA kapitāla ieguldījumiem uzņēmumā [*SEA*] *Handling SpA* [lieta SA.21420 (C 14/10) (ex NN 25/10)];
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesāšanās izdevumus, kas radušies pagaidu noregulējuma tiesvedībā lietā T-167/13 R.

Pamati un galvenie argumenti

Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa ir noraidījusi prasību atcelt tiesību aktu, ko *Comune [di Milano]* cēla par iepriekš minēto Komisijas lēmumu.

Apelācijas sūdzības pamatojumam *Comune di Milano* izvirza četrus pamatus, kuros visos tiek apgalvots, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi LESD 107. pantu un ka šajā lietā neesot pasākumu, kas būtu kvalificējami kā valsts atbalsts.

Ar pirmo pamatu *Comune di Milano*, pirmkārt, apstrīd to, ka iespējamais atbalsta pasākumos būtu izmantoti “valsts līdzekļi”; un, otrkārt, norāda, ka Vispārējās tiesas izstrādātā vairojamības “pārbaude” neatbilst Kopienų judikatūrā noteiktajiem principiem.

Ar otro pamatu *Comune di Milano* iebilst, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi principus par vairojamības pierādīšanu attiecībā uz abiem — gan atšķirīgu attieksmi pierādīšanas jomā, gan pierādījumu neesamību “diahroniskā” nozīmē.

Ar trešo pamatu *Comune di Milano* apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir sagrozījusi faktus un pierādījumus, izvērtējama netiešos pierādījumus, kuras Komisija bija iesniegusi, pamatojot to, ka pasākumos, iespējams, ir vairojama *Comune di Milano*.

Ar ceturto pamatu *Comune di Milano* vairākos aspektos iebilst pret visiem vērtējumiem, ko Vispārējā tiesa ir sniegusi par to, kā Komisija ir piemērojusi kritēriju par privāto ieguldītāju, kurš darbojas tirgus ekonomikā (tā saukto “TEPI”), un pret secinājumiem, kas šajā ziņā sniegti [pārsūdzētajā] spriedumā.

**Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtnā palāta)
2018. gada 12. decembra spriedumu lietā T-683/15 Freistaat Bayern/Eiropas Komisija**

(Lieta C-167/19 P)

(2019/C 131/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Němečková)

Otrs lietas dalībnieks: Freistaat Bayern

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu
- prasības Vispārējā tiesā pirmo pamatu atzīt par nepieņemamu,
- attiecībā uz pārējiem pamatiem lietu nodot atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā,
- piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmās instances un apelācijas tiesvedībā vai, pakārtoti, ja lieta tiek nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, atlikt lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pirmās instances un apelācijas tiesvedībā pieņemšanu.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 60.–67. punktā, definējama prasības, kas ir jāizvirza lēmuma par procedūras uzsākšanu saturam, esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi LESD 108. panta 2. punktu, kā arī Regulas Nr. 659/1999 (¹) 6. panta 1. punktu un šai sakarā pieņemto Savienības tiesu judikatūru. Atbalsta finansēšanas avots lēmumā par procedūras uzsākšanu esot jānorāda vien izņēmuma kārtā un īpašās situācijās.

Otrais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 53.–58. un 62. punktā esot kļūdaini interpretējusi lēmumu par procedūras uzsākšanu, tādējādi neizpildot pienākumu par pamatojuma norādīšanu, kā arī nav atbildējusi uz Komisijas argumentiem; faktiski lēmumā par procedūras uzsākšanu esot iekļauts finansēšanas no budžeta līdzekļiem veids.

Trešais pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 70. un 71. punktā esot kļūdaini interpretējusi LESD 263. panta 2. punktu un šai sakarā pieņemto Savienības tiesu judikatūru, vadoties no pieņēmuma, ka trešo personu līdzdalības tiesības ir būtiskas formas prasības LESD 263. panta 2. punkta izpratnē.

Par ceturto pamatu

Vispārējā tiesa pārsūdzētā lēmuma 72.–75. punktā esot kļūdaini interpretējusi līdzdalības tiesības saskaņā ar LESD 108. panta 2. un 3. punktu, kā arī Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktu un Savienības tiesu judikatūru saistībā ar līdzdalības tiesību pārkāpuma sekām, jo tā ir konstatējusi, ka dalībnieku paustais viedoklis par to, vai budžeta līdzekļi ir valsts līdzekļi, būtu varējis mainīt tiesvedības izejas punktu. Šai sakarā Vispārējā tiesa arī esot kļūdaini interpretējusi valsts līdzekļu jēdzienu atbilstoši LESD 107. panta 1. punktam un pastāvošā atbalsta jēdzienu saskaņā ar LESD 108. panta 1. punktu, kā arī sagrozījusi faktus pārsūdzētajā lēmumā un nav izvērtējusi argumentus, ko Komisija bija izvirzījusi Vispārējā tiesā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus LESD 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2019. gada 22. februārī Eiropas Komisija iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 12. decembra spriedumu apvienotajās lietās T-722/15, T-723/15 un T-724/15 Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V. u.c./Eiropas Komisija

(Lieta C-171/19 P)

(2019/C 131/41)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji: K. Herrmann, T. Maxian Rusche, P. Nēmečková)

Pārējās lietas dalībnieces: Interessengemeinschaft privater Milchverarbeiter Bayerns e.V., Genossenschaftsverband Bayern e.V. un Verband der Bayerischen Privaten Milchwirtschaft e.V.

Prasījumi

Komisijas prasījumi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- Vispārējā tiesā celtās prasības pirmo pamatu atzīt par nepamatotu;
- attiecībā uz pārējiem pamatiem lietu nodot atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā;
- piespriest prasītājam pirmajā instancē atlīdzināt tiesāšanās izdevumus pirmās instances un apelācijas tiesvedībā vai, pakārtoti, ja lieta tiktu nodota atpakaļ Vispārējai tiesai, atlikt lēmuma pieņemšanu par tiesāšanās izdevumiem pirmās instances un apelācijas tiesvedībā līdz galīgā sprieduma taisīšanai.

Pamati un galvenie argumenti

Pirmais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 56.–64. punktā, definējot prasījumus, kas izvirzāmi attiecībā uz lēmuma par procedūras uzsākšanu saturu, esot kļūdaini interpretējusi un piemērojusi LESD 108. panta 2. punktu, kā arī Regulas Nr. 659/1999 ⁽¹⁾ 6. panta 1. punktu un ar tiem saistīto Savienības tiesu judikatūru. Atbalsta finansējuma avots lēmumā par procedūras uzsākšanu esot norādāms vienīgi izņēmuma kārtā un īpašos apstākļos.

Otrais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 47.–53. un 56. punktā esot kļūdaini interpretējusi lēmumu par procedūras uzsākšanu, tādējādi neievērojot pienākumu norādīt pamatojumu, kā arī neesot atbildējusi uz Komisijas argumentiem; faktiski lēmums par procedūras uzsākšanu attiecoties uz finansēšanu no budžeta līdzekļiem.

Trešais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 66.–68. punktā esot kļūdaini (tiesību normu piemērošanas ziņā) interpretējusi LESD 263. panta otro daļu un ar to saistīto Savienības tiesu judikatūru, pieņemdamā, ka trešo personu tiesības iesaistīties [procesā] ir uzskatāmas par būtiskiem procedūras noteikumiem LESD 263. panta otrās daļas izpratnē.

Ceturtais apelācijas sūdzības pamats:

Vispārējā tiesa pārsūdzētā lēmuma 70.–72. punktā esot kļūdaini interpretējusi LESD 108. panta 2. un 3. punktā un Regulas Nr. 659/1999 6. panta 1. punktā izklāstītās tiesības iesaistīties procesā, kā arī Savienības tiesu judikatūru par tiesību iesaistīties procesā neievērošanas sekām, jo tā ir konstatējusi, ka ieinteresēto personu paustais viedoklis par jautājumu, vai budžeta līdzekļi ir uzskatāmi par valsts līdzekļiem, būtu varējis mainīt tiesvedības iznākumu. Šajā kontekstā Vispārējā tiesa esot kļūdaini interpretējusi arī LESD 107. panta 1. punktā minēto valsts līdzekļu jēdzienu, kā arī esot sagrozījusi pārsūdzētajā nolēmumā konstatētos un tai izklāstītos faktus un neesot izvērtējusi argumentus, kurus Komisija paudusi Vispārējā tiesā.

(¹) Padomes Regula (EK) Nr. 659/1999 (1999. gada 22. marts), ar ko nosaka sīki izstrādātus noteikumus EK līguma 93. panta piemērošanai (OV 1999, L 83, 1. lpp.).

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra spriedums — Vakakis kai Synergates/Komisija

(Lieta T-292/15) ⁽¹⁾

(Ārpuslīgumiskā atbildība — Publiski pakalpojumu līgumi — Iepirkuma procedūra — Interesu konflikts — Pienākums ievērot pienācīgu rūpību — Iespējas zaudēšana — Atlīdzināšana)

(2019/C 131/42)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton, agrāk Vakakis International — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji: B. O'Connor, solicitor, S. Gubel un E. Bertolotto, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Erlbacher, E. Georgieva un L. Baumgart)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar ko tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kurš prasītājai esot nodarīts sakarā ar Komisijas pārkāpumiem iepirkuma procedūrā "Uzturdrošības sistēmas nostiprināšana Albānijā" (EuropeAid/129820/C/SER/AL).

Rezolutīvā daļa

- 1) Atlīdzību, kas Eiropas Komisijai jāizmaksā Vakakis kai Synergates — Symvouloi gia Agrotiki Anaptixi AE Meleton atbilstoši 2018. gada 28. februāra spriedumam Vakakis kai Synergates/Komisija (T-292/15), noteikt 234 353 EUR apmērā, pieskaitot nokavējuma procentus, sākot no 2018. gada 28. februāra līdz pilnīgai samaksai, atbilstoši likmei, ko Eiropas Centrālā banka (ECB) ir noteikusi galvenajām refinansēšanas operācijām, pieskaitot divus procentpunktus.
- 2) Piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā, kurā tika taisīts 2018. gada 28. februāra spriedums Vakakis kai Synergates/Komisija (T-292/15).
- 3) Katrs lietas dalībnieks sedz pats savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar tiesvedību pēc 2018. gada 28. februāra sprieduma Vakakis kai Synergates/Komisija (T-292/15).

⁽¹⁾ OV C 294, 7.9.2015.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Beļģija un Magnetrol International/Komisija**(Apvienotās lietas T-131/16 un T-263/16) ⁽¹⁾****(Valsts atbalsts — Beļģijas īstenotā atbalsta shēma — Lēmums, ar kuru atbalsta shēma atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un par nelikumīgu, un uzdots izmaksāto atbalstu atgūt — Iepriekšējs nodokļu nolēmums (“tax ruling”) — Atbrīvojums no nodokļa par virspeļņu — Dalībvalstu nodokļu autonomija — Atbalsta shēmas jēdziens — Turpmāki izpildes pasākumi)**

(2019/C 131/43)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja lietā T-131/16: Beļģijas Karaliste (pārstāvji: sākotnēji C. Pochet, M. Jacobs un J.-C. Halleux, vēlāk — C. Pochet un J.-C. Halleux, kuriem palīdz M. Segura Catalán un M. Clayton, advokāti)

Prasītāja lietā T-263/16: Magnetrol International (Zele, Beļģija) (pārstāvji: H. Gilliams un J. Bocken, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji P.-J. Loewenthal un B. Stromsky, vēlāk — P.-J. Loewenthal un F. Tomat)

Persona, kas iestājusies lietā T-131/16: Īrija (pārstāvji: sākotnēji E. Creedon, G. Hodge un A. Joyce, vēlāk — K. Duggan, M. Browne un A. Joyce un visbeidzot — A. Joyce un J. Quaney, kuriem palīdz P. Gallagher, M. Collins, SC, B. Doherty un S. Kingston, barristers)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/1699 (2016. gada 11. janvāris) par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija (OV 2016, L 260, 61. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Lietas T-131/16 un T-263/16 apvienot sprieduma taisīšanai.
- 2) Atcelt Komisijas Lēmumu (ES) 2016/1699 (2016. gada 11. janvāris) par valsts atbalsta shēmu attiecībā uz atbrīvojumu no nodokļa par virspeļņu SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN), ko īsteno Beļģija.
- 3) Eiropas Komisija sedz savus, kā arī atlīdzina Beļģijas Karalistes tiesāšanās izdevumus, tostarp saistībā ar pagaidu noregulējuma procedūru, un Magnetrol International tiesāšanās izdevumus.
- 4) Īrija sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 191, 30.5.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 26. februāra spriedums — Athletic Club/Komisija

(Lieta T-679/16) ⁽¹⁾

(Valsts atbalsts — Atbalsts, ko Spānijas iestādes piešķirušas konkrētiem profesionālā futbola klubiem — Preferenciāla ienākumu nodokļa likme, ko piemēro klubiem, kuriem ir atļauts izmantot bezpeļņas organizācijas statusu — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par nesaderīgu ar iekšējo tirgu — Prasība atcelt tiesību aktu — Interese celt prasību — Pieņemamība — Administratīvi reģionāls pasākums — Selektivitāte — Konkurences izkropļošana — Ietekme uz tirdzniecību starp dalībvalstīm — Pastāvoša atbalsta grozīšana — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2019/C 131/44)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Athletic Club (Bilbao, Spānija) (pārstāvji: E. Lucas Murillo de la Cueva un J. M. Luís Carrasco, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Luengo, B. Stromsky un P. Němečková)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas Lēmuma (ES) 2016/2391 (2016. gada 4. jūlijs) par valsts atbalstu SA.29769 (2013/C) (ex 2013/NN), ko īstenojusi Spānija konkrētu futbola klubu labā (OV 2016, L 357, 1. lpp.), 1., 4. un 5. pantu, ciktāl tie attiecas uz prasītāju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Athletic Club atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 419, 14.11.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — RE/Komisija

(Lieta T-903/16) ⁽¹⁾

(Personas dati — Fizisko personu aizsardzība attiecībā uz šo datu apstrādi — Tiesības piekļūt šiem datiem — Regula (EK) Nr. 45/2001 — Piekļuves atteikums — Prasība par lēmuma atcelšanu — Vēstule, kurā ir izdarīta atsauce uz agrāku daļēju piekļuves atteikumu, to nepārskatot — Apstrīdama tiesību akta LESD 263. panta izpratnē jēdziens — Gluži vienkārši apstiprinoša akta jēdziens — Piemērojamība attiecībā uz piekļuvi personas datiem — Jauni un būtiski fakti — Interese celt prasību — Pieņemamība — Pienākums norādīt pamatojumu)

(2019/C 131/45)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: RE (pārstāvis: S. Pappas, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: H. Kranenborg un D. Nardi)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Cilvēkresursu un drošības ģenerāldirektorāta Drošības direktorāta direktora 2016. gada 12. oktobra dienesta vēstuli, kurā ir noraidīts prasītāja lūgums piekļūt kādiem saviem personas datiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Komisijas Cilvēkresursu un drošības ģenerāldirektorāta Drošības direktorāta direktora 2016. gada 12. oktobra dienesta vēstuli, kurā ir noraidīts RE 2016. gada 21. septembra lūgums piekļūt kādiem saviem personas datiem.
- 2) Komisija atbildina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OVC 53, 20.2.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — L/Parlaments

(Lieta T-91/17) (¹)

(Civildienests — Akreditēti deputātu palīgi — Slimības atvaļinājums — Slimības atvaļinājums, kas aizvadīts ārpus dienesta vietas valsts — Neatļauta prombūtne — Civildienesta noteikumu 60. pants — Rūpības pienākums — Labas pārvaldības princips)

(2019/C 131/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: L (pārstāvis: I. Coutant Peyre, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: M. Windisch un Í. Ní Riagáin Dúro)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Eiropas Parlamenta 2016. gada 31. augusta lēmumu attiecībā uz dažiem prasītāja neatļautas prombūtnes gadījumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Piespriest L atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

(¹) OVC 32, 29.1.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Polija/Komisija(Lieta T-366/17) ⁽¹⁾

(ERAF — Atteikums apstiprināt finansiālo ieguldījumu lielam projektam — Regulas (EK) Nr. 1083/2006 41. panta 1. punkts — Liela projekta atbilstības darbības programmas prioritātēm novērtējums — Regulas Nr. 1083/2006 41. panta 2. punkts — Termiņa pārsniegšana)

(2019/C 131/47)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Polijas Republika (pārstāvis: B. Majczyna)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: B.-R. Killmann, A. Kyratsou un M. Siekierzyńska)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt Komisijas 2017. gada 23. marta Lēmumu C(2017) 1904 final atteikt apstiprināt Polijas Republikai Eiropas Reģionālās attīstības fonda (ERAF) finansiālo ieguldījumu lielam projektam "Jaunas paauzdes dīzeļdzinēja ražošanas uzsākšana Volkswagen Motor Polska", darbības programmas "Inovatīvā ekonomika" IV prioritārā virziena ietvaros.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 249, 31.7.2017.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Giove Gas/EUIPO — Primagaz ("KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA")(Lieta T-34/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "KALON AL CENTRO DELLA FAMIGLIA" reģistrācijas pieteikums — Agrāka Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "CALOON" — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 131/48)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Giove Gas Srl (Tarquinia, Itālija) (pārstāvji: A. Bergonzini un F. Dinelli, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Crespo Carrillo un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Compagnie des gaz de pétrole Primagaz* (Parīze, Francija) (pārstāvis: D. Régnier, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 27. novembra lēmumu lietā R 1271/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Compagnie des gaz de pétrole Primagaz* un *Giove Gas*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Giove Gas Srl* atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OVC 182, 28.5.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — *Torro Entertainment/EUIPO* — *Grupo Osborne* (“*TORRO Grande MEAT IN STYLE*”)

(Lietā T-63/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “*TORRO Grande MEAT IN STYLE*” reģistrācijas pieteikums — Agrākas Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “*TORO*” — Relatīvs atteikuma pamats — Sajaukšanas iespēja — Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts — Pienākums norādīt pamatojumu — Regulas 2017/1001 94. panta 1. punkta pirmais teikums — Rūpības pienākums — Regulas 2017/1001 95. panta 1. punkts)

(2019/C 131/49)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Torro Entertainment* (Plovdiv, Bulgārija) (pārstāvis: A. Kostov, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Crespo Carrillo un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Grupo Osborne, SA* (El Puerto de Santa María, Spānija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 20. decembra lēmumu lietā R 1776/2017-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Grupo Osborne* un *Torro Entertainment*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Torro Entertainment Ltd atļdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OVC 134, 16.4.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Bayer Intellectual Property/EUIPO (Sirds attēls)

(Lieta T-123/18) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo sirdi, reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamats — Atšķirtspējas neesamība — Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2019/C 131/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Bayer Intellectual Property GmbH (Monheima pie Reinas, Vācija) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Graul, S. Hanne un D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 7. decembra lēmumu lietā R 145/2017-1 attiecībā uz grafiska apzīmējuma, kas attēlo sirdi, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrācijas pieteikumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Bayer Intellectual Property GmbH atļdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OVC 142, 23.4.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra spriedums — Beko/EUIPO — Acer (“ALTUS”)(Lieta T-162/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ALTUS” reģistrācijas pieteikums — Agrākas valsts vārdiskas preču zīmes “ALTOS” — Valsts iestādēs uzsākti atcelšanas procesi attiecībā uz dažām agrākām preču zīmēm — Sajaukšanas iespēja — Administratīvā procesa apturēšana — Regulas (EK) Nr. 2868/95 20. noteikuma 7. punkta c) apakšpunkts (tagad Deleģētās regulas (ES) 2018/625 71. panta 1. punkts))

(2019/C 131/51)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Beko plc (Watford, Apvienotā Karaliste) (pārstāvis: G. Tritton, barrister)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: J. Ivanauskas un H. O'Neill)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniiece: Acer, Inc. (Taipeja, Taivāna)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 13. decembra lēmumu lietā R 1991/2016-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp Acer un Beko.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas piektās padomes 2017. gada 13. decembra lēmumu lietā R 1991/2016-5.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atļūdzina Beko plc tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 152, 30.4.2018.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2019. gada 15. februāra rīkojums — Aresu/Komisija

(Lieta T-524/16 R)

(Pagaidu noregulējums — Civildienests — Ierēdņi — 2014. gada 1. janvāra Civildienesta noteikumu reforma — Samazināts ikgadējā atvaļinājuma dienu skaits — Atvaļinājuma dienu par ceļā pavadīto laiku aizstāšana ar atvaļinājumu izcelsmes valsts apmeklēšanai — Pieteikums par pagaidu pasākumu noteikšanu — Steidzamības neesamība)

(2019/C 131/52)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Antonio Aresu (Brisele, Beļģija) (pārstāvis: M. Velardo, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Gattinara un F. Simonetti)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Eiropas Parlaments (pārstāvji: E. Taneva un M. Ecker) un Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: M. Bauer un R. Meyer)

Priekšmets

Pieteikums, kas pamatots ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, apturēt lēmuma, ar kuru attiecībā uz prasītāju tiek samazināts papildu atvaļinājuma dienu skaits no piecām uz divām ar pusi dienām, pamatojoties uz Eiropas Savienības Civildienesta noteikumu V pielikuma 7. pantu, kurš grozīts ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES, Euratom) Nr. 1023/2013 (2013. gada 22. oktobris) (OV 2013, L 287, 15. lpp.), izpildi un veikt pagaidu pasākumus, kas ļauj prasītājam pagaidu kārtībā turpināt izmantot to pašu skaitu papildu atvaļinājuma dienu par ceļā pavadīto laiku, kas viņam bija pirms 2014. gada 1. janvāra, to darot ar atpakaļejošu spēku no 2014. gada 1. janvāra līdz nolēmuma pasludināšanai pamatlietā, vai, ja tas notiek pirms šīs pasludināšanas — līdz prasītāja pensionēšanās dienai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — Comprojecto-Projectos e Construções u.c./ECB

(Lieta T-768/17) ⁽¹⁾

(Prasība sakarā ar bezdarbību, prasība atcelt tiesību aktu un prasība par zaudējumu atlīdzību — Ekonomikas un monetārā politika — Kredītiestāžu uzraudzība — Prettiesiskas darbības, ko, iespējams, ir veikušas dažas Portugāles kredītiestādes — Aicinājuma rīkoties, kas izteikts ECB, netiešs noraidījums — Acīmredzama daļēja nepieņemamība — Acīmredzama daļēja kompetences neesamība — Prasība, kas daļēji ir acīmredzami juridiski nepamatota)

(2019/C 131/53)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Comprojecto-Projectos e Construções, Lda (Lisabona, Portugāle), Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo (Lisabona), Julião Maria Gomes de Azevedo (Lisabona) un Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo (Lisabona) (pārstāvis: M. Ribeiro, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Centrālā banka (pārstāvji: C. Hernández Saseta un P. Ferreira Jorge)

Priekšmets

Pirmkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 265. pantu un ar kuru tiek lūgts konstatēt, ka ECB ir prettiesiski atturējies rīkoties attiecībā uz Portugāles kredītiestādi, lai novērstu finanšu sistēmas izmantošanu noziedzīgi iegūtu līdzekļu legalizācijai, otrkārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt ECB lēmumu nerīkoties un, treškārt, prasība, kura ir pamatota ar LESD 268. pantu un ar kuru tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājiem esot nodarīts šīs bezdarbības dēļ.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Comprojecto-Projectos e Construções, Lda, Paulo Eduardo Matos Gomes de Azevedo, Julião Maria Gomes de Azevedo un Isabel Maria Matos Gomes de Azevedo* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 52, 12.2.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 8. februāra rīkojums — Schokker/EASA

(Lieta T-817/17) (¹)

(Civildienests — Līgumdarbinieki — EASA — Pieņemšana darbā — Atlases procedūra — Prasītāja iekļaušanas rezerves sarakstā — Prasītājam adresētā darba piedāvājuma atsaukšana — Atbildība — EASA prettiesiskas rīcības neesamība — Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2019/C 131/54)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Boudewijn Schokker (Hoofddorp, Nīderlande) (pārstāvji: S. Orlandi un T. Martin, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Aviācijas drošības aģentūra (EASA) (pārstāvji: S. Rostren un F. Pavesi, pārstāves, kurām palīdz D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atlīdzināt kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts, EASA prettiesiski rīkojoties atlases procedūrā pagaidu darbinieku pieņemšanai darbā.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Boudewijn Schokker* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 63, 19.2.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — Associazione GranoSalus/Komisija(Lieta T-125/18) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Augu aizsardzības līdzekļi — Darbīgā viela “glifosāts” — Iekļaušanas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumā atjaunošana — Individuāla skāruma neesamība — Reglamentējošs akts, kas saistīts ar īstenošanas pasākumiem — Nepieņemamība)

(2019/C 131/55)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) (Foggia, Itālija) (pārstāvis: G. Dalfino, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: F. Castillo de la Torre, D. Bianchi, G. Koleva un I. Naglis)

Priekšmets

Prasība, kura pamatota ar LESD 263. pantu un kurā lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas regulu (ES) Nr. 2017/2324 (2017. gada 12. decembris), ar ko atjauno darbīgās vielas glifosāta apstiprinājumu saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (EK) Nr. 1107/2009 par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū un groza Komisijas Īstenošanas regulas (ES) Nr. 540/2011 pielikumu (OV 2017, L 333, 10. lpp.).

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Vairs nav jālemj par Helm AG, Monsanto Europe NV/SA, Monsanto Company, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe Sàrl, Albaugh UK Ltd, Albaugh TKI d.o.o. un Barclay Chemicals Manufacturing Ltd. pieteikumiem par iestāšanos lietā.
- 3) Associazione Nazionale GranoSalus — Liberi Cerealicoltori & Consumatori (Associazione GranoSalus) sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 4) Helm, Monsanto Europe, Monsanto, Nufarm GmbH & Co. KG, Nufarm, Albaugh Europe, Albaugh UK, Albaugh TKI un Barclay Chemicals Manufacturing sedz savus tiesāšanās izdevumus saistībā ar pieteikumiem par iestāšanos lietā.

⁽¹⁾ OV C 152, 30.4.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — Chrome Hearts/EUIPO — Shenzhen Van St. Lonh Jewelry (Krusta attēls)(Lieta T-137/18) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme — Iebildumu process — Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas ir krusta attēls, reģistrācijas pieteikums — Apstrīdētā lēmuma atsaukšana — Strīda priekšmeta zudums — Tiesvedības izbeigšanas pirms sprieduma taisīšanas)

(2019/C 131/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Chrome Hearts LLC (Holivuda, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis, pārstāvis: M. de Justo Bailey, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: A. Folliard-Monguiral)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co. Ltd (Šenzhena, Ķīna)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas piektās padomes 2017. gada 19. decembra lēmumu lietā R 766/2017-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Chrome Hearts* un *Shenzhen Van St. Lonh Jewelry Co.*

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 166, 14.5.2018.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 14. februāra rīkojums — PV/Komisija

(Lieta T-224/18 RII)

(*Pagaidu noregulējums — Civildienests — Disciplinārlieta — Algas noteikšana nulles apmērā — Apstākļu maiņa — Nepieņemamība — Jaunu faktu neesamība*)

(2019/C 131/57)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: PV (pārstāvis: M. Casado García-Hirschfeld, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Berscheid, B. Mongin un R. Striani)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar ko tiek lūgts apturēt, pirmkārt, disciplinārlietu CMS 17/025, un, otrkārt, lēmuma par prasītāja algas noteikšanu nulles apmērā piemērošanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
 - 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.
-

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — Brunke/Komisija(Lieta T-258/18) ⁽¹⁾

(Prasība sakarā ar bezdarbību — Termins prasības celšanai — Termina sākums — Uzaicinājuma rīkoties neesamība — Otrais uzaicinājums rīkoties — Acīmredzama nepieņemamība — Deklaratīva rakstura prasība — Pieteikums par rīkojumu izdošanu — Acīmredzama kompetences neesamība)

(2019/C 131/58)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Lothar Brunke (Berlīne, Vācija) (pārstāvis: A. Schniebel, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: G. Braun un H. Støvlbæk)

Priekšmets

Primāri prasība, ar ko ir lūgts “konstatēt” Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2005/36/EK (2005. gada 7. septembris) par profesionālo kvalifikāciju atzīšanu (OV 2005, L 255, 22. lpp.) “diskriminējošo iedarbību”, un, pakārtoti, pirmkārt, prasība, ar ko būtībā ir lūgta rīkojumu izdošana attiecībā uz Komisiju, un, otrkārt, prasība, kas ir pamatota ar LESD 265. pantu un ar ko ir lūgts konstatēt, ka Komisija ir prettiesiski atturējusies reaģēt uz prasītāja 2017. gada 6. jūnija un 27. decembra vēstulēm.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību lietā noraidīt daļēji tāpēc, ka tās izskatīšana acīmredzami nav Vispārējās tiesas kompetencē, un daļēji tāpēc, ka tā ir acīmredzami nepieņemama.
- 2) Vairs nav jālemj par Eiropas Savienības Padomes un Eiropas Parlamenta pieteikumiem par iestāšanos lietā.
- 3) Lothar Brunke sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.
- 4) Padome savus saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā radušos tiesāšanās izdevumus sedz pati.
- 5) Parlaments savus saistībā ar pieteikumu par iestāšanos lietā radušos tiesāšanās izdevumus sedz pats.

⁽¹⁾ OV C 276, 6.8.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 8. februāra rīkojums — Front Polisario/Padome(Lieta T-376/18) ⁽¹⁾

(Prasība atcelt tiesību aktu — Starptautiski nolīgumi — Partnerattiecību nolīgums zivsaimniecības nozarē starp Eiropas Savienību un Marokas Karalisti — Lēmums par atļauju uzsākt sarunas starp Savienību un Maroku par partnerattiecību nolīguma grozīšanu — Tieša skārums neesamība — Nepieņemamība)

(2019/C 131/59)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario) (pārstāvis: G. Devers, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: A. de Elera-San Miguel Hurtado un F. Naert)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Padomes 2018. gada 16. aprīļa lēmumu par atļauju uzsākt sarunas ar Marokas Karalisti, lai grozītu Eiropas Kopienas un Marokas Karalistes starpā noslēgto partnerattiecību nolīgumu zivsaimniecības nozarē un noslēgtu protokolu par šā nolīguma īstenošanu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā nepieņemamu.
- 2) Par Francijas Republikas un Eiropas Komisijas pieteikumiem par iestāšanos lietā nav jālemj.
- 3) *Front populaire pour la libération de la Saguia el-Hamra et du Rio de Oro (Front Polisario)* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.
- 4) Tiesāšanās izdevumus, kas saistīti ar Komisijas un Francijas Republikas pieteikumiem par iestāšanos lietā, tās katra sedz pati.

(¹) OVC 319, 10.9.2018.

Vispārējās tiesas priekšsēdētāja 2019. gada 13. februāra rīkojums — BRF un SHB Comercio e Industria de Alimentos/Komisija

(Lieta T-429/18 R)

(Pagaidu noregulējums — Sabiedrības veselība — Īstenošanas regula (ES) 2018/700 — Sarakstu ar trešo valstu uzņēmumiem, no kuriem atļauts importēt noteiktus dzīvnieku izcelsmes produktus, grozīšana attiecībā uz konkrētiem Brazīlijas uzņēmumiem — Steidzamības neesamība — Interešu izsvēršana)

(2019/C 131/60)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: BRF SA (Itajaí, Brazīlija), SHB Comercio e Industria de Alimentos SA (Itajaí) (pārstāvji: D. Arts un G. van Thuyne, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: X. Lewis, B. Eggers un B. Hofstötter)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 278. un 279. pantu un ar kuru tiek lūgts, primāri, apturēt Komisijas Īstenošanas regulas (ES) 2018/700 (2018. gada 8. maijs), ar ko attiecībā uz konkrētiem Brazīlijas uzņēmumiem groza sarakstus ar trešo valstu uzņēmumiem, no kuriem atļauts importēt noteiktus dzīvnieku izcelsmes produktus (OV 2018, L 118, 1. lpp.), piemērošanu vai nu līdz brīdim, kad tiks pieņemts galīgais nolēmums par prasību, ko cēlušas prasītājas saskaņā ar LESD 263. pantu, vai nu līdz Vispārējās tiesas priekšsēdētāja noteiktam datumam, un, pakārtoti, apturēt minētās regulas piemērošanu attiecībā uz prasītāju uzņēmumiem, kas uzskaitīti to uzņēmumu sarakstā, kuriem atļauts ievest mājputnu un trušu gaļu no Brazīlijas (II iedaļa), to uzņēmumu sarakstā, kam atļauts importēt maltu gaļu, gaļas izstrādājumus, gaļas produktus un mehāniski atdalītu gaļu no Brazīlijas (V iedaļa), attiecībā uz kuru, izmantojot agrīnās brīdināšanas sistēmu attiecībā uz pārtiku un dzīvnieku barību, ir saņemti ne vairāk kā divi paziņojumi laikposmā starp 2017. gada 1. martu un 2018. gada 19. aprīli, kā arī to uzņēmumu sarakstā, kuriem atļauts ievest gaļas produktus no Brazīlijas (VI iedaļa), vai arī veikt noteikt jebkuru citu vai papildu pasākumu, ko Vispārējās tiesas priekšsēdētājs uzskatītu par vajadzīgu vai piemērotu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Pieteikumu par pagaidu noregulējumu noraidīt.
- 2) Lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu atlikt.

Prasība, kas celta 2019. gada 4. februārī — XH/Komisija**(Lieta T-511/18)**

(2019/C 131/61)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: XH (pārstāvis: E. Auleytner, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt 2017. gada 13. novembra lēmumu (IA Nr. 25-2017) par prasītājas vārda neiekļaušanu 2017. gadā amatā paaugstināto ierēdņu sarakstā;
- atcelt iecelēj institūcijas 2018. gada 7. jūnija lēmumu attiecībā uz prasītājas iesniegto sūdzību;
- piespriest atbildētājam samaksāt prasītājam kompensāciju 20 000 EUR apmērā par nemateriālo kaitējumu un 45 000 EUR apmērā par materiālajiem zaudējumiem;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apstrīdēts viņas karjeras attīstības ziņojumu (KAZ) saturs kā attiecīgās paaugstināšanas amatā pamats un tiek apgalvots attiecīgās slēgtās paaugstināšanas amatā procedūras prettiesiskums, *a posteriori* noregulēšanas pēc paaugstināšanas amatā slēgšanas neiespējamība un nelikumība.
 - Prasītāja pārmet, ka nebija iespējams pierādīt, ka vērtējumi varētu būt veikti citādi, ja dažādos amatā paaugstināšanas procedūras posmos nebūtu ņemts vērā prettiesiskais starpposma ziņojums.
 - Prasītāja norāda uz kļūdu tiesību piemērošanā un apstrīdētās amatā paaugstināšanas procedūras prettiesiskumu: Komisijas Lēmuma C(2013) 89 68final (2013. gada 16. decembris) par Civildienesta noteikumu 45. panta vispārīgajiem īstenošanas noteikumiem noteikumu pārkāpums, Civildienesta noteikumu 45. panta 1. punkta pārkāpums, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu, un faktiskas nopelnu salīdzināšanas neesamība.

- Prasītāja norāda arī uz acīmredzamu kļūdu vērtējumā, piemērojot Civildienesta noteikumu 45. pantā paredzēto paaugstināšanas amatā kritēriju, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvota prettiesiskuma ietekme uz apstrīdēto paaugstināšanu amatā, ņemot vērā prasītājas paaugstināšanas amatā lietu un viņas KAZ. Šī prettiesiskuma dēļ neesot notikusi paaugstināšana amatā, kas pretējā gadījumā — ja būtu pienācīgi veikta pareiza nopelnu salīdzināšana — būtu sagaidāma.

Prasība, kas celta 2019. gada 5. februārī — AI/ECDC

(Lieta T-65/19)

(2019/C 131/62)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: AI (pārstāvji: L. Levi un A. Champetier, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Slimību profilakses un kontroles centrs (ECDC)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt ECDC2018. gada 18. maija lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja 2017. gada 20. jūnija lūgums sniegt palīdzību;
- atcelt ECDC2018. gada 20. jūnija lēmumu, ar ko noraidīts prasītāja 2018. gada 30. maija lūgums piešķirt piekļuvi izmeklēšanas ziņojumam;
- attiecīgā gadījumā atcelt ECDC2018. gada 26. oktobra lēmumu, ar ko noraidīta prasītāja 2018. gada 2. jūlija sūdzība;
- uzdot ECDC samaksāt finansiālu atlīdzību, kas pēc *ex aequo et bono* principa aplēsta 40 000 EUR apmērā, par prasītājam, iespējams, nodarīto morālo kaitējumu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus attiecībā uz apstrīdēto 2018. gada 18. maija lēmumu un vienu pamatu attiecībā uz apstrīdēto 2018. gada 20. jūnija lēmumu.

1. Pirmajā pamatā attiecībā uz apstrīdēto 2018. gada 18. maija lēmumu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas tiesības tikt uzklautam.
2. Otrajā pamatā attiecībā uz apstrīdēto 2018. gada 18. maija lēmumu tiek apgalvots, ka nav ievērots pienākums norādīt pamatojumu.

3. Trešajā pamatā attiecībā uz apstrīdēto 2018. gada 18. maija lēmumu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda novērtējumā un faktu kļūda un ka ir pārkāpts Civildienesta noteikumu 86. pants.
4. Attiecībā uz apstrīdēto 2018. gada 20. jūnija lēmumu vienīgajā izvirzītajā pamatā tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pants un Regulas Nr. 45/2001 ⁽¹⁾ 13. pants.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 45/2001 (2000. gada 18. decembris) par fizisku personu aizsardzību attiecībā uz personas datu apstrādi Kopienas iestādēs un struktūrās un par šādu datu brīvu apriti (OV 2001, L 8, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 9. februārī — Alcar Aktiebolag/EUIPO — Alcar Holding (“alcar.se”)

(Lieta T-77/19)

(2019/C 131/63)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Alcar Aktiebolag* (Bromma, Zviedrija) (pārstāvis: M. Ateva, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Alcar Holding GmbH* (Vīne, Austrija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas (vārda attēls) preču zīmes “alcar.se” baltā un zilā krāsā reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 1 5 508 583

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2018. gada 14. novembra lēmums lietā R 378/2018-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apturēt tiesvedību Vispārējā tiesā, līdz tiek pabeigts *Alcar Holding GmbH* preču zīmes atcelšanas process un tiek noteikts *Alcar Holding GmbH* preču zīmes aizsardzības faktiskais apjoms;
- pilnībā atcelt Apelācijas padomes lēmumu;
- pilnībā apstiprināt iebildumu nodaļas lēmumu;
- piespriest *Alcar Holding GmbH* atlīdzināt prasītājam izdevumus, kas radušies procesos iebildumu nodaļā, Apelācijas padomē, kā arī Vispārējā tiesā.

Izvirzītie pamati:

- Apelācijas padome esot kļūdaini paplašinājusi *Alcar Holding GmbH* preču zīmes aizsardzības apjomu;
- Apelācijas padome ir pieļāvusi kļūdu, izvērtējot sajaukšanas iespēju starp preču zīmēm.

Prasība, kas celta 2019. gada 12. februārī — Lantmännen un Lantmännen Agroetanol/Komisija**(Lieta T-79/19)**

(2019/C 131/64)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Lantmännen ek för (Stokholma, Zviedrija), *Lantmännen Agroetanol AB* (Norrköping, Zviedrija) (pārstāvji: *S. Perván Lindeborg, A. Johansson*, advokāti, un *R. Bachour, Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas Lēmuma C(2019) 743 *final* (2019. gada 28. janvāris) par iebildumiem pret to, ka ir izpausta informācija, ko prasītājas iesniegušas saskaņā ar Eiropas Komisijas priekšsēdētāja 2011. gada 13. oktobra Lēmuma 2011/695/ES par uzklaušīšanas amatpersonas amatu un darba uzdevumiem noteiktu konkurences lietu izskatīšanā (OV 2011, L 275, 29. lpp.) 8. pantu, 1. pantu (Lieta AT.400544 — *Ethanol Benchmarks*), un
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā tiesību aktiem, kas reglamentē izlīguma procedūru

Prasītājas norāda, ka tiesību aktiem, kas reglamentē izlīguma procedūru, ir jānovērš attiecīgo dokumentu izpaušana. It īpaši Komisijas Regulas (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) ⁽¹⁾ 10.a pants, 15. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 16.a panta 2. punkts, aplūkoti kopā, ir interpretējami tādējādi, ka tie ierobežo protokolu izpaušanu, sākot no izlīguma sarunām līdz pašai izlīguma iesniegšanai, kuriem piekļuve var būt vienīgi tad, ja ir izpildīti stingri nosacījumi.

2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ar apstrīdētais lēmums esot pretrunā tiesiskās paļāvības aizsardzības principam.

Prasītājas apgalvo, ka atbildētāja ar savu pastāvīgo praksi, izslēdzot neoficiālus dokumentus, kas ir iesniegti saistībā ar izlīguma sarunām, no materiāliem, kuri ir pieejami citiem lietas dalībniekiem, un, sniedzot šajā ziņā īpašas garantijas saistībā ar izlīguma sarunām, esot radījusi prasītājām pamatotu paļāvību par to, ka attiecīgie dokumenti būs konfidenciāli.

3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā vienlīdzīgas attieksmes un pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principam.

Prasītājas norāda, ka, izpaužot prasītāju izlīguma sarunu ar atbildētāju protokolus citiem lietas dalībniekiem, atbildētāja esot pārkāpusi vienlīdzīgas attieksmes principu, nostādot izlīguma puses sliktākā stāvoklī nekā lietas dalībniekus, kas pārtrauca izlīguma sarunas. Piekļuves lietas materiāliem nepamatota paplašināšana uz lietas dalībniekiem, kas neslēdz izlīgumu, pārkāpjot arī pušu procesuālo tiesību vienlīdzības principu, sniedzot tiem priekšrocību būtībā sacīkstes attiecībās starp personām, kas tiek turētas aizdomās līdzpārkāpumā, attiecībā uz nākotnes maksājumu prasībām.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums esot pretrunā labas pārvaldības principam.

Tālāk prasītājas apgalvo, ka, atļaujot izpaust apstrīdēto informāciju, ar šo lēmumu atbildētājai tiktu atļauts pieņemt pilnībā pretrunīgu politiku, saskaņā ar kuru attieksme pret prasītājām būtu ievērojami mazāk labvēlīga nekā pret visiem iepriekšējiem atbildētājas lēmumu adresātiem. Tādējādi apstrīdētais lēmums esot jāuzskata par tādu, ar ko ir pārkāptas prasītāju tiesības uz to, lai tādas Eiropas Savienības iestādes kā atbildētāja izskatītu to lietu "objektīvi, godīgi un pieņemamā termiņā", un tādējādi ir pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta 1. punkts.

5. Ar piekto pamatu, pakārtoti, tiek apgalvots, ka pamatojumā esot izdarīta juridiski kļūdaini kvalifikācija.

Ar piekto pamatu, kas ir pakārtots pārējiem pamatiem, prasītājas norāda, ka pat tad, ja Tiesa galu galā piekristu atbildētājai, ka apstrīdētie materiāli bija jāizpauž citiem uzņēmumiem, apstrīdētais lēmums vienalga esot jāatceļ kļūdas pamatojumā dēļ.

Atbildētāja esot piemērojusi paziņojuma par izlīgumu 35. punktu, lai atļautu piekļuvi apstrīdētajiem materiāliem. 35. punkts attiecoties vienīgi uz izlīguma iesniegšanu, nevis uz izlīguma dokumentiem, par ko ir runa apstrīdētajā lēmumā. Lai novērstu pamatojuma iekšējās pretrunas, apstrīdētais lēmums ir jāpārformulē tādējādi, ka šie materiāli tiek apzīmēti kā piederoši iesniegtajam izlīgumam.

(¹) Komisijas Regula (EK) Nr. 773/2004 (2004. gada 7. aprīlis) par lietas izskatīšanu saskaņā ar EK Līguma 81. un 82. pantu, ko vada Komisija (OV L 123, 27.4.2004., 18. lpp.).

Prasība, kas celta 2019. gada 18. februārī — Rezon/EUIPO ("imot.bg")

(Lieta T-101/19)

(2019/C 131/65)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rezon OOD (Sofija, Bulgārija) (pārstāvji: M. Yordanova-Harizanova, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Informācija par procesu EUIPO

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes "imot.bg" reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 17 203 316

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 9. novembra lēmums lietā R 999/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un uzlikt pienākumu veikt strīdus preču zīmes reģistrāciju;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā, kā arī procesā apelācijas padomē radušos izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2019. gada 20. februārī — Abarca/EUIPO — Abanca Corporación Bancaria (“ABARCA SEGUROS”)

(Lieta T-106/19)

(2019/C 131/66)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Abarca — Companhia de Seguros SA (Lisabona, Portugāle) (pārstāvji: J. Pimenta un Á. Pinho, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Abanca Corporación Bancaria, SA (Betanzos, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “ABARCA SEGUROS” rozā, gaiši zilā, gaiši zaļā un melnā krāsā reģistrācijas pieteikums — reģistrācijas pieteikums Nr. 16 041 519

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 22. novembra lēmums lietā R 1370/2018-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā grozīt apstrīdēto lēmumu;

- līdz ar to pilnībā atļaut reģistrēt Eiropas Savienības preču zīmi Nr. 16 041 519;
- piespriet pārējiem lietas dalībniekiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kā arī izdevumus, kas radušies iebildumu procesā un apelācijas procesā *EUIPO*.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Vispārējās tiesas 2019. gada 14. februāra rīkojums — VFP/Komisija

(Lieta T-726/16) ⁽¹⁾

(2019/C 131/67)

Tiesvedības valoda — angļu

Virspalātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OVC 462, 12.12.2016.

Vispārējās tiesas 2019. gada 12. februāra rīkojums — Hangzhou Lezoo traveling equipment/EUIPO — Promotional Traders (“GREEN HERMIT”)

(Lieta T-60/18) ⁽¹⁾

(2019/C 131/68)

Tiesvedības valoda — angļu

Piektās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ 19.3.2018.

Vispārējās tiesas 2019. gada 15. februāra rīkojums — Intercontinental Exchange Holdings/EUIPO (“BRENT”)**(Lieta T-725/18) ⁽¹⁾**

(2019/C 131/69)

Tiesvedības valoda — angļu

Astotās palātas priekšsēdētājs ir izdevis rīkojumu izslēgt lietu no reģistra.

⁽¹⁾ OVC 65, 18.2.2019.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV